

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “กลับคืนสู่ธรรมชาติ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “BACK TO THE NATURE”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “กลับคืนสู่ธรรมชาติ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “BACK TO THE NATURE”

นางสาวรัมภ์รดา สอาด
Miss. RUMRADA SAARD

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 11/06/61

(อาจารย์วิรุจน์ ชิตเดชะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “กลับคืนสู่ธรรมชาติ”
 FINE ART PHOTOGRAPHY TITELD “BACK TO THE NATURE”

ชื่อ นางสาวรัมภ์รดา สอาด

รหัสประจำตัว 57020410

สาขาวิชา การถ่ายภาพ

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2560

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ วิรุณันท์ ชิตเดชะ

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์หัวข้อ “กลับคืนสู่ธรรมชาติ” ชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจากประสบการณ์การพบเห็นสถานที่ต่าง ๆ ที่ถูกธรรมชาติเข้ามาแทนที่ ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักและเล็งเห็นว่า ไม่ว่าสิ่งใดหรืออะไรก็ตามต่างต้องกลับคืนสู่ธรรมชาติ แม้แต่ร่างกายของมนุษย์ก็เช่นกัน ทุกสิ่งทุกอย่างถูกเชื่อมโยงความสัมพันธ์เป็นสายใยที่แสนจะซับซ้อน และถูกโยงใยสิ่งต่าง ๆ มาไว้ด้วยกันเป็นเวลานาน เพราะธรรมชาติเป็นผู้สร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมา รวมทั้งชีวิตของมนุษย์ก็เป็นผลผลิตมาจากธรรมชาติเช่นเดียวกัน

ข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ว่าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ จึงต้องดำรงอยู่คู่กันวนเวียนไปเฉกเช่นนี้ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะเกิดกำเนิดมาจากที่ใดสุดท้ายก็ต้องกลับคืนไปสู่ที่นั่น

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ประกอบไปด้วยภาพถ่ายขนาด 16x24 นิ้ว จำนวน 15 ภาพ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ การพึ่งพา การกลมกลืน และความตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมรำลึกในพระคุณของบิดา มารดาผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูข้าพเจ้า เป็นผู้คอยสนับสนุน คอยอบรมสั่งสอน และให้โอกาสข้าพเจ้าในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนทางด้าน ศิลปะให้แก่ข้าพเจ้าเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ดาว วาสิกศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์ที่ให้ความเมตตา อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางด้านศิลปะให้แก่ข้าพเจ้า และอาจารย์วิรุจน์ท์ ชิตเดชะ อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์ที่ให้ความ ให้ความเข้าใจ ให้มุมมองที่เป็นแนวทางในการต่อยอดผลงาน และให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าในทุก ๆ ด้าน ศิลปินพันธ์ของข้าพเจ้าไม่อาจจะสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้าไม่มีอาจารย์วิรุจน์ท์ ชิตเดชะ รวมถึงคณาจารย์ ทุกท่านในภาควิชาที่ให้ความรู้และประสบการณ์ ช่วยพัฒนาสติปัญญาแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ เอื้อเฟื้อสถานที่ เป็นแหล่งเรียนรู้สรรพวิชาต่าง ๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่บุคลากรทุกท่านในคณะสถาปัตย์ฯ ที่คอย เป็นธุระติดต่อประสานงานโครงการต่าง ๆ

ขอขอบคุณนางสาวกุลธิดา นิลเพ็ชร และนางสาวจุฑามาศ คำแดงไสย ที่สละเวลาส่วนตัวมาเป็นแบบให้ ขอบคุณนางสาวอมราพร อุดมแดงอร่าม ที่ช่วยติดต่อแบบ ช่วยทำชุดโบว์ไม้ และให้ที่พักในช่วงเวลาการถ่ายทำ ขอบคุณนางสาวนันทน์ภัส ยุทธนารังสรรค์ ที่คอยช่วยเหลือขณะถ่ายทำ ช่วยรีทัชภาพ ขอบคุณนางสาวสมิตา ชุมทรัพย์ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกขับรถเดินทางพาไปถ่ายทำ ช่วยเหลือขณะถ่ายทำ ขอบคุณนายณัฏฐ์เดช ทิพย์ธนโอฬาร ที่ช่วยรีทัชภาพ ช่วยแก้งานให้เสร็จสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอบคุณพี่สาวนางสาวจามีกร อยู่คู่ขุข ที่ช่วยรีทัชภาพ ช่วยให้กำลังใจ ให้ความสบายใจ และให้ความช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้าอย่างดีเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
2.1 มนุษย์กับธรรมชาติ.....	3
2.2 ทศนะฝ่ายธรรมชาตินิยม (NATURALISM).....	7
2.3 สัญลักษณ์กับภาพแทนความ.....	10
2.4 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์ (Signs and Symbols in Christian Art)...	16
2.5 ช่างภาพที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน..... 22
3.1	ภาพร่าง (Sketch)..... 22
3.2	นางแบบ (Model)..... 30
3.3	อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop)..... 30
3.4	สถานที่ (Location)..... 31
3.5	เบื้องหลังการทำงาน..... 32
3.6	จัดการไฟล์ภาพ..... 33
4	ผลงานจริงที่สมบูรณ์..... 42
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... 57
5.1	สรุปผลการทำงานและปัญหาที่เกิดขึ้น..... 57
5.2	ประโยชน์ที่ได้รับ..... 57
5.3	ข้อเสนอแนะ..... 57
	บรรณานุกรม..... 58
	ประวัติผู้เขียน..... 59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 Caravaggio, Michelangelo Merisi da, Judith Beheading Holofernes, c.1598.....	14
2 Cindy Sherman, Untitled Film Still #21, 1978.....	16
3 “ความรักคุณธรรมกับความรักในโลกียสุข” (Sacred and Profane Love) ค.ศ.1515.....	18
4 Alex Stoddard.....	19
5 Brian Oldham.....	19
6 ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 1.....	20
7 ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 2.....	20
8 ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 3.....	20
9 ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 4.....	20
10 ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 1.....	21
11 ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 2.....	21
12 ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 3.....	21
13 ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 4.....	21
14 ภาพร่างที่ 1.....	22
15 ภาพร่างที่ 2.....	23
16 ภาพร่างที่ 3.....	23
17 ภาพร่างที่ 4.....	24
18 ภาพร่างที่ 5.....	24
19 ภาพร่างที่ 6.....	25
20 ภาพร่างที่ 7.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
21 ภาพร่างที่ 8.....	26
22 ภาพร่างที่ 9.....	26
23 ภาพร่างที่ 10.....	27
24 ภาพร่างที่ 11.....	27
25 ภาพร่างที่ 12.....	28
26 ภาพร่างที่ 13.....	28
27 ภาพร่างที่ 14.....	29
28 ภาพร่างที่ 15.....	29
29 โอปอ นางแบบคนที่ 1.....	30
30 ฟ้า นางแบบคนที่ 2.....	30
31 แจกัน.....	30
32 เขากวาง.....	30
33 ผีเสื้อ.....	30
34 น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 1.....	31
35 น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 2.....	31
36 น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 3.....	31
37 น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 4.....	31
38 น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 5.....	31
39 เบื้องหลัง ภาพที่ 1.....	32
40 เบื้องหลัง ภาพที่ 2.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
41	เบื้องหลัง ภาพที่ 3..... 32
42	เบื้องหลัง ภาพที่ 4..... 32
43	เบื้องหลัง ภาพที่ 5..... 32
44	เบื้องหลัง ภาพที่ 6..... 32
45	เบื้องหลัง ภาพที่ 7..... 32
46	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 1..... 33
47	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 2..... 33
48	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 3..... 34
49	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 4..... 34
50	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 5..... 35
51	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 6..... 35
52	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 7..... 36
53	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 8..... 36
54	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 9..... 37
55	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 10..... 37
56	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 11..... 37
57	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 12..... 38
58	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 13..... 38
59	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 14..... 39
60	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 15..... 39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
61	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 16..... 40
62	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 17..... 40
63	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 18..... 41
64	ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 19..... 41
65	ผลงานจริง ภาพที่ 1..... 42
66	ผลงานจริง ภาพที่ 2..... 43
67	ผลงานจริง ภาพที่ 3..... 44
68	ผลงานจริง ภาพที่ 4..... 45
69	ผลงานจริง ภาพที่ 5..... 46
70	ผลงานจริง ภาพที่ 6..... 47
71	ผลงานจริง ภาพที่ 7..... 48
72	ผลงานจริง ภาพที่ 8..... 49
73	ผลงานจริง ภาพที่ 9..... 50
74	ผลงานจริง ภาพที่ 10..... 51
75	ผลงานจริง ภาพที่ 11..... 52
76	ผลงานจริง ภาพที่ 12..... 53
77	ผลงานจริง ภาพที่ 13..... 54
78	ผลงานจริง ภาพที่ 14..... 55
79	ผลงานจริง ภาพที่ 15..... 56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องมาจากต้องการนำเสนอความจริงของโลกที่ว่ามนุษย์ไม่ได้อยู่เหนือกว่าธรรมชาติ แต่เป็นธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนถือกำเนิดขึ้นมาจากธรรมชาติ ดำรงอยู่ได้ก็เพราะธรรมชาติ และสิ้นสุดลงไปตามธรรมชาติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีมาตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ จึงต้องดำรงอยู่คู่กัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวความคิดและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

1.2.2 เพื่อศึกษาหลักความจริงและตีแผ่เรื่องราวผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่าย

1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ทุกสิ่งทุกอย่างถือกำเนิดมาจากธรรมชาติล้วนต้องกลับคืนสู่ธรรมชาติ แม้แต่ร่างกายของมนุษย์ก็เช่นกัน

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 แสงธรรมชาติ

1.4.2 ขนาด 16x24 นิ้ว

1.4.3 จำนวน 15 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.5.1 ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องและหัวข้อที่ตนเองสนใจ
- 1.5.2 ปรึกษาอาจารย์เพื่อเป็นแนวทางช่วยในการตัดสินใจ
- 1.5.3 สืบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมหลังจากที่นำเสนอไป
- 1.5.4 ศึกษาหาสถานที่ที่จะใช้ในการถ่ายทำ
- 1.5.5 ติดต่อนายแบบ / นางแบบ
- 1.5.6 กำหนดขอบเขตของเวลาที่ใช้ในการถ่ายทำ
- 1.5.7 คุยรายละเอียดในการถ่ายทำกับแบบและทีมงาน
- 1.5.8 เตรียมของประกอบฉากและอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ
- 1.5.9 ถ่ายทำจริงตรวจทานภาพรวมและแก้ไข
- 1.5.10 จัดการไฟล์ภาพแต่งสีและรีทัช
- 1.5.11 อัฒภาพและเมาท์กรอบ
- 1.5.12 ติดตั้งผลงาน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ผู้คนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ความสัมพันธ์ที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้ ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตว่ามีวันเสื่อมสลายไม่ต่างกัน กำเนิดจากที่ใดต้องกลับคืนสู่ที่นั่น และสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของชีวิต

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 มนุษย์กับธรรมชาติ

แนวคิดแบบมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันกับธรรมชาติ เป็นทัศนะที่ให้ความสำคัญระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เป็นการเข้าใจจิตวิญญาณในความหมายที่ว่า โลกธรรมชาติทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ในฐานะเป็นสายใยเดียวกัน ความจริงของสิ่งทั้งหลายคือมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม โลกที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมเป็นส่วนที่เรามองเห็นได้ ขณะที่โลกแห่งธรรมชาตีก็นั้นส่วนที่เป็นนามธรรม แม้เป็นส่วนที่เรามองไม่เห็นด้วยตา แต่สัมผัสได้ด้วยใจ ดุจเดียวกับกับชีวิตมนุษย์ ทำให้รู้สึกว่ามีชีวิต

เข้าถึงได้จาก http://punyascentificphilosophy555.blogspot.com/2013/11/blog-post_27.html

“Chief Seattle Speech” สุนทรพจน์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดบทหนึ่ง กล่าวโดย “Chief Seattle” หัวหน้าชาวอินเดียนแดงเผ่า “Suquamish” ที่แสดงถึงความผูกพันอันลึกซึ้งระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

“เรารู้ดีว่าโลกนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ แต่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของโลกนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างมีส่วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับสายเลือดที่สร้างความผูกพันในครอบครัว ทุกสิ่งทุกอย่างมีส่วนสัมพันธ์ต่อกัน ความวิบัติที่เกิดขึ้นกับโลกนี้ จะเกิดขึ้นกับมนุษย์เช่นกัน มนุษย์มิได้เป็นผู้สร้างเส้นใยแห่งมวลชีวิต แต่มนุษย์เป็นเพียงเส้นใยเส้นหนึ่งเท่านั้น หากเขาทำลายเส้นใยเหล่านี้ เขาก็จะทำลายชีวิตตัวเอง”

เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/talkwithMetha/2012/10/23/entry-1>

มนุษย์กับธรรมชาติมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นมานานแสนนาน ตั้งแต่มนุษย์แรกปรากฏขึ้นมาบนพื้นโลก มนุษย์เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของธรรมชาติ มนุษย์อาศัยอยู่ในธรรมชาติมนุษย์อาศัยธรรมชาติเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิต ธรรมชาติจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ มนุษย์กับธรรมชาติเป็นส่วนของกันและกันไม่อาจแยกตัวออกจากกันได้ เมื่อใดที่มีเหตุมีผลกำหนดให้ต้องแยกจากกัน เมื่อนั้นย่อมวินิจฉัยได้ว่าทั้งมนุษย์และธรรมชาติกำลังมุ่งวิธีการเปลี่ยนแปลงสู่หายนะด้วยกันทั้งสองฝ่าย

เพื่อให้การศึกษาในเรื่องวิวัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ สามารถเห็นได้ชัดเจนขึ้น จึงแบ่งวิวัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติออกเป็น 4 ระดับ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ 1 ความสัมพันธ์ในลักษณะที่ มนุษย์ถูกควบคุมโดยธรรมชาติ

ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติในลักษณะเช่นนี้กินเวลายาวนาน นับตั้งแต่บรรพบุรุษของมนุษย์แบบปัจจุบันที่ได้กำเนิดขึ้นมาบนโลกนี้เมื่อประมาณ 300,000 ปีมาแล้ว มนุษย์ในสมัยเริ่มแรกนั้นอยู่ในโลกที่ปราศจากขอบเขต เมื่อถิ่นที่อยู่ของเขาไม่มีอาหาร หรือสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิตก็ย้ายไปหาที่อยู่ใหม่เพื่อให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่รอดต่อไปได้ มนุษย์ในสมัยนี้ดำรงชีวิตอยู่ด้วยการล่าสัตว์ และเก็บพืชพันธุ์ต่าง ๆ ที่หาได้จากธรรมชาติ เริ่มแรกของการล่าสัตว์ก็ใช้มือเปล่าในการจับสัตว์เล็ก ๆ และต่อมาก็รู้จักใช้อาวุธง่าย ๆ ในการล่าสัตว์ใหญ่ มนุษย์เริ่มแรกยังไม่รู้จักการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ พวกเขารู้จักทำอาวุธและเครื่องมือต่าง ๆ ด้วยหิน กระดูกและเขาสัตว์ ใช้หนังสัตว์เป็นเครื่องนุ่งห่ม รู้จักการก่อไฟ อาศัยอยู่ในถ้ำ วิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในระยะแรก ๆ ยังไม่ดีไปกว่าสัตว์อื่น ๆ มากนัก มนุษย์ใช้พลังงานของร่างกายทั้งหมดไปในการแสวงหาอาหารมาบริโภค ความปลอดภัยในชีวิตมีน้อย เนื่องจากการที่ต้องเคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลาเพื่อหาอาหาร ทำให้มีเวลาว่างน้อย ในระยะเริ่มแรกของการมีมนุษย์นั้น ธรรมชาติยังไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงด้วยน้ำมือของมนุษย์ เพราะในขณะนั้นประชากรยังมีจำนวนน้อยและอยู่กันอย่างกระจุกกระจาย ประกอบกับมีวิธีการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ชีตความสามารถในการดัดแปลงธรรมชาติยังมีน้อย วิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสมัยเริ่มแรกจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติอย่างแท้จริง ปัจจัยในการดำรงชีวิตทุกอย่างได้มาโดยตรงจากธรรมชาติ ความเป็นอยู่ต่าง ๆ ถูกกำหนดโดยธรรมชาติ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของธรรมชาติยังมีน้อย แต่ความใกล้ชิดหรือความผูกพันในธรรมชาติมีมาก พวกเขาให้ความสำคัญแก่ธรรมชาติอย่างมาก พวกเขาอยู่กับธรรมชาติในลักษณะที่รักและพึ่งพิง รักเพราะรู้ว่าธรรมชาติมีคุณต่อเขา ให้อาหารและทุกสิ่งทุกอย่างแก่เขา แต่กลัวเพราะรู้ว่าธรรมชาติอาจทำลายเขาและทุกสิ่งทุกอย่างได้เช่นกัน

ระดับที่ 2 ความสัมพันธ์ในลักษณะที่ มนุษย์ปรับตัวเข้ากับธรรมชาติ

เมื่อมนุษย์เริ่มเรียนรู้ในธรรมชาติมากขึ้น มีความเข้าใจในธรรมชาติมากขึ้น วิวัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติจึงได้ก้าวเข้ามาสู่ในระดับที่มนุษย์ปรับตัวเข้ากับธรรมชาติ พวกเขาเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของพืชและสัตว์ได้ผ่านการลองผิดลองถูกในสิ่งที่พวกเขากินเข้าไป การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของวิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์คือการที่มนุษย์นั้นรู้จักปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อราว 10,000 - 12,000 ปีมาแล้ว มนุษย์รู้จักใช้ไฟเผาป่า เพื่อเอาพื้นที่มาทำการเพาะปลูก รู้จักใช้เครื่องมือในการขุดพรวนดิน เช่น จอบ เสียม การเพาะปลูกก็เริ่มขึ้นด้วยการเก็บเอาเมล็ดพืชจากป่าหรือที่อยู่ตามธรรมชาติมาปลูกในบริเวณที่ต้องการ ต่อมาจึงรู้จักเก็บเมล็ดพันธุ์พืชที่ปลูกเอาไว้ใช้ในครั้งต่อ ๆ ไป การเปลี่ยนสภาพการดำเนินชีวิตของมนุษย์จากการเก็บของป่าล่าสัตว์ มาเป็นการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ นับว่าเป็นการวางรากฐานสำคัญของรูปแบบวิธีการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้นของมนุษยชาติ

ระดับที่ 3 ความสัมพันธ์ในลักษณะที่ มนุษย์ทำลายธรรมชาติ

การที่มนุษย์เริ่มเอาชนะธรรมชาติ เริ่มรู้จักตัดแปลงธรรมชาติมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมเดิมให้เป็นสภาพแวดล้อมใหม่ เช่น การทำลายป่าไม้เพื่อนำมาทำพื้นที่ในการเพาะปลูก ทำให้พืชพันธุ์ธรรมชาติเดิมถูกทำลายและบางชนิดสูญพันธุ์ สัตว์ป่าได้รับอันตราย ไร่ที่อยู่ ขาดแคลนอาหาร และบางชนิดก็สูญพันธุ์ไปในที่สุด อีกทั้งยังส่งผลไปสู่ธรรมชาติส่วนอื่น ๆ เช่น ดินเกิดการชะล้างพังทลาย ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ โรคและแมลงบางชนิดระบาด ครอบคลุมพืชผลทางการเกษตร ภาวะอากาศแปรปรวน ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เกิดอุทกภัย แต่ความรุนแรงในการทำลายธรรมชาติในระยะนี้ยังมีไม่มากเท่ากับในระยะต่อมา ทั้งนี้เนื่องจากว่าในขณะที่นั้นจำนวนประชากรยังมีจำนวนน้อยกว่า เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ก็ยังมีประสิทธิภาพน้อยกว่า ธรรมชาติยังมีโอกาสฟื้นตัวและปรับตัวให้เข้าสู่ภาวะสมดุลได้

ด้วยพลังทางความคิดที่มีมาอย่างมากมาย มนุษย์สามารถพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นตามลำดับ จากเครื่องมือแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มาเป็นเครื่องมือขั้นสูงที่มีความซับซ้อนและมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น มนุษย์มีความก้าวหน้าทางวิทยาการมากขึ้นมาเป็นลำดับ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ก็ทำให้มนุษย์รู้จักและเข้าใจธรรมชาติมากขึ้น ความลึกลับต่าง ๆ ในธรรมชาติถูกเปิดเผยมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดความรู้ความคิดใหม่แก่มนุษย์โดยทั่วไป ความรู้ทางวิทยาการสมัยใหม่เปรียบเสมือนกับดาบสองคม ด้านหนึ่งจะช่วยให้มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น โดยการตัดแปลงธรรมชาติรอบ ๆ ตัวให้เป็นประโยชน์กับตนเอง แต่อีกด้านหนึ่งจะทำให้เกิดการทำลายธรรมชาติ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมหรือสูญสิ้น จนไม่อาจเหลือประโยชน์ใด ๆ ให้แก่มนุษย์เลย วิวัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ได้ก้าวมาถึงระดับที่มนุษย์ทำลายธรรมชาติอย่างแท้จริง เมื่อตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 18 มีการนำเครื่องจักรมาแทนเครื่องมือที่เคยใช้กันมาแต่เดิม เครื่องจักรไอน้ำที่เกิดขึ้นครั้งแรกนั้น เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความสามารถของมนุษย์ที่รู้จักวิธีการเก็บกักพลังงานไว้ เพื่อใช้หมุนหรือเดินเครื่องจักร เป็นพลังงานที่ยิ่งใหญ่กว่าพลังงานจากลม น้ำ มนุษย์และสัตว์ ที่เคยใช้กันมาแต่เดิม มนุษย์ในสมัยนี้รู้จักการนำเอาพลังงานเคมีที่เก็บสะสมไว้ในถ่านหิน น้ำมันและก๊าซธรรมชาติมาใช้ รู้จักการนำแร่ธาตุต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ สังคมมนุษย์เปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม มนุษย์มีความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น อายุขัยของมนุษย์ยาวนานขึ้น จำนวนประชากรก็เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว การแพทย์กับการสาธารณสุขที่ดีขึ้นทำให้อัตราการตายลดน้อยลง ในระยะต้นของการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมนั้น โลกมีประชากรราว ๆ ประมาณ 700 กว่าล้านคน และหลังจากที่ได้พัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมมาประมาณ 200 ปี ผู้คนก็เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 3,000 กว่าล้านคน ต่อจากนั้นอีกประมาณ 40 ปีต่อมา คือในปัจจุบัน โลกมีประชากรประมาณ 6,000 กว่าล้านคน

จากการที่มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้เกิดปัญหาทางด้านการทำลายธรรมชาติอย่างรุนแรง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตมีอัตราสูงตามไปด้วย ประกอบกับการบริโภคนั้นมีได้เป็นไปเพื่อสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิตแต่เพียงอย่างเดียว การบริโภคในปัจจุบันนี้มีลักษณะที่เรียกว่าเป็นไปอย่างฟุ่มเฟือย ไม่ประหยัด บริโภคเกินความจำเป็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเป็นไปตามแรงกระตุ้นของวัฒนธรรมการบริโภคแบบทุนนิยม ซึ่งขยายขอบเขตออกไปทั่วโลก การแข่งขันกันทางการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค นำไปสู่การล้างผลาญทรัพยากรธรรมชาติอย่างมากมาย จนยากที่ธรรมชาติจะสร้างขึ้นใหม่ได้ทัน ทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างแม้จะมีปริมาณมากมายเหลือเฟือ เพื่อใช้ไม่มีวันหมด แต่ก็สามารถเสื่อมโทรมลงได้ หากมนุษย์ใช้อย่างไม่ถูกวิธี ใช้อย่างไม่ระมัดระวัง และใช้อย่างไม่ถูกต้อง เมื่อบุคคลทำลายธรรมชาติมาจนถึงระดับหนึ่ง คือระดับที่ธรรมชาติไม่สามารถปรับสมดุลในตัวเองได้แล้ว ทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์ใช้ไปก็ไม่สามารถเกิดขึ้นใหม่ หรือไม่สามารถเจริญเติบโตได้ทันความต้องการของมนุษย์อีก ทั้งยังทรัพยากรธรรมชาติบางประเภทที่เสื่อมโทรมลง หมดสภาพที่จะใช้ประโยชน์ ก็ไม่สามารถฟื้นตัวได้ทัน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติจึงได้เข้าสู่ระดับที่มนุษย์ถูกทำลายโดยธรรมชาติ

ระดับที่ 4 ความสัมพันธ์ในลักษณะที่ มนุษย์ถูกทำลายโดยธรรมชาติ

ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าความสามารถของโลกในการรองรับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ได้ถูกบั่นทอนลงไปอย่างมากมาย นับตั้งแต่ที่เริ่มมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมในคริสต์ศตวรรษที่ 18 จนถึงปัจจุบัน โลกต้องสูญเสียป่าไม้ไปถึง 6 ล้านตารางกิโลเมตร การตกตะกอนเนื่องจากหน้าดินถูกกัดเซาะพังทลายตามลุ่มน้ำที่สำคัญ ๆ ของโลกเพิ่มมากขึ้น 3 เท่าตัว และในลุ่มน้ำขนาดเล็กลงไปก็เพิ่มขึ้นถึง 8 เท่าตัว กิจกรรมการผลิตของมนุษย์ได้เพิ่มก๊าซมีเทนในบรรยากาศมากขึ้นกว่า 2 เท่าตัว และเพิ่มความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ราวร้อยละ 27 และทำลายก๊าซโอโซนในบรรยากาศชั้นสตราโตสเฟียร์ลง มนุษย์ได้ทิ้งสารพิษและสารเคมีต่าง ๆ เข้าสู่ธรรมชาติเป็นจำนวนมาก

การทำลายป่าไม้อย่างรุนแรงของมนุษย์ ได้ทำลายความสมดุลในระบบนิเวศ ทำให้สัตว์ป่าไร้ที่อยู่อาศัย เป็นการทำลายแหล่งต้นน้ำลำธาร ทำให้เกิดการสูญเสียหน้าดินอย่างมาก ทั้งเพิ่มความรุนแรงของภัยธรรมชาติอันได้แก่ภัยจากความแห้งแล้ง จากอุทกภัย บั่นทอนความอุดมสมบูรณ์ของดินลง อีกทั้งเกิดปัญหาขาดแคลนไม้เพื่อใช้สอย เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย เป็นเครื่องยืนยันได้เป็นอย่างดีถึงผลที่มนุษย์เราได้รับจากการทำลายธรรมชาติที่กระทำติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาานาน

ภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้คนในหลาย ๆ ส่วนของโลก รวมทั้งประเทศไทย ย่อมเป็นเครื่องชี้ชัดถึงผลของการทำลายธรรมชาติของมนุษย์ โดยทั่วไปมนุษย์มักมองเห็นว่าการเร่งรัดพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ด้านอุตสาหกรรม และด้านเศรษฐกิจ จะเป็นการนำสิ่งที่ดีมาสู่มวลมนุษย์ ทำให้ชีวิตมีความสะดวกสบายมากขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการมองเพียงด้านเดียว แท้ที่จริงแล้วการพัฒนาอย่างไร้ขอบเขตอย่างไม่มีขีดจำกัดและไม่คำนึงถึงสมดุลของธรรมชาตินั้น ล้วนแล้วแต่สร้างปัญหาให้กับมวลมนุษย์เอง ยิ่งมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเท่าใด ปัญหาต่าง ๆ ก็จะมีเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

เพื่อความอยู่รอดของมนุษย์ มนุษย์จะต้องเปลี่ยนวิถีทางการดำเนินชีวิตมาสู่การใช้ชีวิตอย่างยั่งยืน การเริ่มต้นดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนนั้น ก่อนอื่นเราจะต้องเข้าใจและยอมรับพันธกรณี ในฐานะที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของสังคมชีวิตอันยิ่งใหญ่ มนุษย์จะต้องมีจิตสำนึกและความรับผิดชอบในผลของการกระทำและการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมรุ่นต่อ ๆ ไป การพัฒนาของมนุษย์จะต้องไม่กระทบกระเทือนหรือทำลายต่อความเป็นเอกภาพของธรรมชาติ มนุษย์ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่ตนก่อให้เกิดแก่ธรรมชาติ มนุษย์ต้องอนุรักษ์ความหลากหลายของธรรมชาติ ความหลากหลายในธรรมชาติเป็นรากฐานที่สำคัญของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด เป็นสิ่งที่จะทำให้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ มนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสมดุล

เข้าถึงได้จาก http://human.tru.ac.th/elearning/Human%20Being/human-detail1_3.html

2.2 ทศนะฝ่ายธรรมชาตินิยม (NATURALISM)

ธรรมชาตินิยม มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับ สสารนิยมมาก จนบางครั้งอาจบอกได้ว่าธรรมชาตินิยมเป็นพวกเดียวกับสสารนิยม แต่ก็มีส่วนที่แตกต่างกันคือ

สสารนิยม ถือว่า สสารเป็นความจริง ชีวิตคือพลังงานทางฟิสิกส์และทางเคมีที่ซับซ้อน จิตคือปรากฏการณ์ของสมอง ส่วนธรรมชาตินิยม เน้นเรื่องพลังงาน กล่าวคือพลังงานเป็นความจริงสุดท้าย และนำเอาวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ มาอธิบายเรื่องสสาร ชีวิตและจิต นั่นคือ

1. ใช้ฟิสิกส์และเคมี อธิบายเรื่องสสาร
2. ใช้ชีววิทยา อธิบายเรื่องชีวิต
3. ใช้จิตวิทยา อธิบายเรื่องจิต

แนวความคิดซึ่งยึดธรรมชาติเป็นหลัก ประกอบด้วยทศนะต่าง ๆ เช่น ทศนะที่ถือว่า ธรรมชาติเท่านั้นคือ สิ่งที่เป็นจริงนิรันดร มีพลังกระตุ้นในตัว (Self - activating) ดำรงอยู่ได้ด้วยตัวเอง (Self - existent) มีทุกอย่างในตัวเอง (Self - contained) อาศัยตัวเอง (Self - dependent) ปฏิบัติการได้ด้วยตนเอง (Self - operating) และมีเหตุผลในตัว (Self - explanatory)

ทศนะที่ไม่ยอมรับอำนาจเหนือธรรมชาติ (Anti - supernaturalistic) โดยถือว่าปรากฏการณ์ทุก ๆ อย่างเป็นไปตามสภาวะความเกี่ยวพันที่มีต่อกันของเหตุการณ์ทางธรรมชาตินั้น ๆ เอง ไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจเหนือธรรมชาติใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เป็นกระบวนการธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองตามกาลและเทศะ กล่าวคือธรรมชาตินี้มีโครงสร้างของตนเองและโครงสร้างนั้นเกิดขึ้นได้เอง ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะอำนาจเหนือธรรมชาติ

ทศนะที่มีลักษณะนิยมวิทยาศาสตร์ (Prescientific) ได้แก่ ทศนะที่ถือว่า ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติสามารถอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผลเพียงพอโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และความรู้จะเกิดขึ้นได้โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่อย่างไรก็ดี แม้วิทยาศาสตร์จะเป็นวิธีการเดียวที่ทำให้มนุษย์รู้และเข้าใจโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่มนุษย์ก็มีประสบการณ์เกี่ยวกับโลกได้หลายทาง นอกเหนือจากการรู้และการเข้าใจ ธรรมเนียมนิยมไม่ถือว่าการรู้และการเข้าใจโลกเป็นสิ่งสำคัญในการที่มนุษย์มีประสบการณ์เกี่ยวกับโลก

ทัศนะที่ถือว่า มนุษย์เป็นสิ่งหนึ่งในธรรมชาติ มิได้มีฐานะพิเศษเหนือกว่าสิ่งอื่น พฤติกรรมมนุษย์ก็คล้าย ๆ กับพฤติกรรมของสัตว์อื่น ๆ จะต่างก็ตรงที่มีความซับซ้อนมากกว่าเท่านั้นเอง อิทธิพลจากสังคมและสิ่งแวดล้อมทำให้พฤติกรรมของมนุษย์ผันแปรไปต่างกัน คุณค่าเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง มิได้อาศัยสิ่งเหนือธรรมชาติเป็นหลัก

ธรรมเนียมนิยม เป็นทฤษฎีที่อธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติบนพื้นฐานแห่งกฎธรรมชาติ ตามทัศนะของธรรมเนียมนิยม ธรรมชาติ คือ ความจริงสูงสุด ธรรมชาติด้อยอธิบายได้โดยวิถีทางแห่งการเคลื่อนไหวและพลัง ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติด้อยเกิดขึ้นเพราะมีการเคลื่อนไหวและกระแสคลื่นแห่งไฟฟ้า

สมัยเริ่มแรก กลุ่มธรรมเนียมนิยมเชื่อว่า ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่แตกต่างกันย่อมอธิบายได้บนพื้นฐานของฟิสิกส์และเคมี นักธรรมชาติสมัยใหม่ได้ทำการแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างกฎทั้งหลายที่ควบคุมชีวิตกับกฎที่กำหนดพืชและสิ่งทั้งหลายที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้

ปรัชญาธรรมเนียมนิยมนี้ บางที่เรียกว่า “ปรัชญาสำนึกนิยม” (Realism) ซึ่งถือว่าความจริงคือสสารและพลังของสสาร ชีวิตคือพลังงานระดับสูงของสสาร จิตคือพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต ธรรมเนียมนิยมถือว่าธรรมชาติเป็นศูนย์กลางของสรรพสิ่ง โลกและชีวิตเกิดจากการรวมตัวของปริมาณ เป็นการรวมตัวและจัดระเบียบโดยธรรมชาติ ไม่มีผู้สร้าง

ธรรมเนียมนิยม ได้นิยามสิ่งที่เป็นธรรมชาติเอาไว้ว่า “สิ่งธรรมชาติ คือสิ่งที่มีขึ้นและดับลงตามสาเหตุทางธรรมชาติ ทุกสรรพสิ่งดำรงอยู่ในระบบอวกาศ เวลา และในระบบทุกอย่างที่เป็นไปตามสาเหตุ กล่าวคือ มีเหตุและผลในการเกิดขึ้นของทุกสรรพสิ่งในธรรมชาติ” แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่เราเรียกว่าเป็นสิ่งธรรมชาตินั้น จะต้องประกอบด้วยลักษณะ 2 อย่างคือ จะต้องเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ในระบบอวกาศและเวลา จะต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและดับลงโดยมีสาเหตุ และสาเหตุนั้นก็คือสิ่งธรรมชาติด้วยกันนั่นเอง

ธรรมเนียมนิยม มีความเชื่อว่า พลังงานเป็นความแท้จริงสุดท้าย ชีวิตมีการวิวัฒนาการมาจากสสารที่ไม่มีชีวิต เป็นไปตามกฎธรรมชาติ การปรับโครงสร้างและอวัยวะต่าง ๆ ของสัตว์เป็นไปเอง ไม่มีวัตถุประสงค์ใด ๆ แฝงอยู่ ส่วนในเรื่องของจิต ธรรมเนียมนิยม มีความเชื่อว่า จิตมีวิวัฒนาการมาจากชีวิตหรืออินทรีย์ชั้นสูง จิตเป็นปรากฏการณ์ของสมอง ถูกควบคุมด้วยกฎกลศาสตร์ ไม่มีอำนาจริเริ่มและมีเสรีภาพในตัวเอง

นักปรัชญาฝ่ายธรรมเนียมนิยมส่วนมากจะเป็นพวกอเทวนิยม ไม่ได้เชื่อเรื่องพระเจ้า ที่บอกว่ามีพระเจ้า ก็เนื่องมาจากว่ามนุษย์เป็นผู้สร้างพระเจ้าขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ปฏิเสธความเป็นอมตะของวิญญาณ และสิ่งเหนือธรรมชาติทั้งหลาย ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นแล้วว่า ปรัชญาธรรมเนียมนิยมยึดถือในความคิดของวิทยาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นปรัชญาธรรมชาตินิยม จึงเป็นปรัชญาที่อยู่กึ่งกลางระหว่างปรัชญาจิตนิยมและสสารนิยม กล่าวคือ ปรัชญาธรรมชาตินิยม มองว่าจิตนิยมและสสารนิยมเป็นการมองโลกในแง่เดียว ธรรมชาตินิยมจึงพยายามที่จะ ประนีประนอมทั้งสองทัศนะเข้าด้วยกัน เพราะธรรมชาตินิยมมองว่ามนุษย์จะต้องมีทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ ซึ่งมีความสำคัญเท่า ๆ กัน

อริสโตเติล (Aristotle) นักปรัชญากรีกสมัยโบราณได้กล่าวแนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติไว้ว่า ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงในที่นี่เป็นการเปลี่ยนแปลง 3 อย่างคือ ชีวิต สสารและรูปแบบ เขาได้แบ่งสิ่งต่าง ๆ ออกเป็น 2 ชนิดคือ

อนินทรีย์สาร (Inorganic Matter) ได้แก่สิ่งที่ไม่มีชีวิต เช่น ดิน หิน ทราย ฯลฯ มีการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกสู่ภายใน เช่น ก้อนหิน แตกเป็นก้อนเล็กและก้อนใหญ่ บ้านเรือนผุพังไปตามกาลเวลา หรือเพราะดินฟ้าอากาศ เป็นต้น อินทรีย์สาร (Organic Matter) ได้แก่สิ่งที่มีชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงจากภายในสู่ภายนอก เช่น จากเด็กเป็นผู้ใหญ่ เป็นต้น

ลักษณะธรรมชาติของชีวิตเกี่ยวกับคำถามที่ว่า อะไรคือชีวิตและชีวิตมีความเป็นมาอย่างไร มีนักปรัชญาจำนวนมากพยายามให้คำตอบ ขอนำมาเสนอในที่นี้บางทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีจักรกลนิยม (Mechanicism) ถือว่าชีวิตหรืออินทรีย์เป็นเสมือนเครื่องจักรกลที่สลับซับซ้อน ชีวิตคือ พลังงานทางฟิสิกส์และเคมีที่ซับซ้อน ชีวิตเกิดมาจากสสารที่ไม่มีชีวิต คืออนินทรีย์สารต่าง ๆ เช่น คาร์บอน ออกซิเจน ไฮโดรเจน ไนโตรเจนและแคลเซียม เป็นต้น ถูกสังเคราะห์เข้ากันเป็นอินทรีย์สารขึ้นมาเอง กลายเป็นสิ่งมีชีวิต นักปรัชญาที่สำคัญในทฤษฎีนี้ ได้แก่ โทมัส ฮ็อบส์ (Thomas Hobbes)

ทฤษฎีชีวิตนิยม (Vitalism) ถือว่าอินทรีย์มีพลังพิเศษที่ไม่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่ไม่มีชีวิต พลังพิเศษนี้ทำให้อินทรีย์เจริญเติบโตได้ ปรับตัวได้และสืบพันธุ์ได้ บางครั้งเรียกว่า พลังงานชีวิตในอดีตหรือหลักการชีวิต (Vital principle) กล่าวคือเป็นพลังที่ผลักดันให้มีชีวิต แทรกซึมอยู่ในสสาร จึงทำให้สสารกลายเป็นสิ่งที่มีชีวิตและพัฒนาสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ นักปรัชญาที่สำคัญในทฤษฎีนี้ ได้แก่ แบร์กซอง (Henri Bergson : 1859 – 1941)

ทฤษฎีชีวิตนิยมใหม่ (Neo – Vitalism) ถือว่าชีวิตไม่อาจจะอธิบายได้ด้วยพื้นฐานทางกลศาสตร์ได้ ชีวิตเกิดขึ้นเพราะตัวการที่ไม่ใช่สสาร แต่มีลักษณะเป็นอสสารนั่นคือจิต นักปรัชญาที่สำคัญในทฤษฎีนี้ ได้แก่ ฮันส์ ดริช (Hans Driesch) นักชีววิทยาชาวเยอรมัน

ทฤษฎีวิวัฒนาการเชิงสร้างสรรค์ ถือว่าพลังชีวิตเป็นความแท้จริงที่สิ้นสุด ซึ่งมีการวิวัฒนาการไปเป็นสิ่งใหม่เสมอ วิวัฒนาการของพลังชีวิตเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ ไม่มีกาลเวลาเป็นเครื่องกำหนด ไม่ว่าจะเป็นอดีตหรืออนาคต ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงไปข้างหน้าและถอยหลัง การที่พลังชีวิตวิวัฒนาการไปเป็นจิต เป็นการเปลี่ยนแปลงไปข้างหน้า และการที่พลังชีวิตวิวัฒนาการไปเป็นสสาร เป็นการเปลี่ยนแปลงถอยหลัง ดังนั้น ชีวิตไม่ใช่ผลของสสาร หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากสสาร แต่เป็นพลังชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนะเกี่ยวกับมนุษย์ของธรรมชาตินิยม ธรรมชาตินิยม เป็นทฤษฎีที่อยู่กึ่งกลางระหว่างสสารนิยมและจิตนิยม จึงเป็นลักษณะการประนีประนอมทฤษฎีทั้งสองเข้าด้วยกัน โดยที่มีความเห็นขัดแย้งกับทั้งสองทฤษฎีว่ามนุษย์เรานั้น ไม่ใช่มีแต่เพียงร่างกายซึ่งเป็นสสารตามที่ชาวสสารนิยมเข้าใจอย่างเดียวและก็ไม่ใช่ว่ามีแต่จิตวิญญาณที่เป็นอสรตามที่ชาวจิตนิยมเข้าใจอย่างเดียวเท่านั้น แต่มนุษย์จะต้องประกอบด้วยร่างกายและจิตวิญญาณ ทั้งสองอย่างเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเท่ากัน และเป็นจริงเหมือนกัน

การยอมรับเรื่องจิตวิญญาณ เป็นคล้ายกับว่า ธรรมชาตินิยมเป็นพวกที่มีความคิดเห็นคล้ายกับจิตนิยม แต่การยอมรับว่ามนุษย์มีจิตวิญญาณนั้น มีลักษณะที่แตกต่างจากพวกจิตนิยมโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ พวกจิตนิยม เชื่อว่าจิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่แยกออกเป็นอิสระจากร่างกาย และเป็นอมตะ ส่วนพวกธรรมชาตินิยม กล่าวว่า จิตวิญญาณไม่สามารถแยกออกเป็นอิสระจากร่างกายได้ และจิตวิญญาณก็ไม่ได้เป็นอมตะด้วย จิตวิญญาณของมนุษย์เรา เป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่ได้สืบทอดกันมา เป็นสิ่งที่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์ และเมื่อมนุษย์เสียชีวิต ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณก็ดับสิ้นไปด้วยกัน

เข้าถึงได้จาก <https://dhrammada.wordpress.com/philosophyreligion>

2.3 สัญลักษณ์กับภาพแทนความ

นิยามทั่วไป สัญลักษณ์ (semiotics) เป็นศาสตร์ว่าด้วยความหมาย เป็นการศึกษาว่า “สิ่งแทนความ” (representation) ก่อให้เกิดความหมายได้อย่างไร เป็นการศึกษาถึงกระบวนการที่ทำให้เราเข้าใจความหมายของสิ่งใด ๆ (comprehend meanings) หรือเป็นกระบวนการที่เรา “ให้ความหมาย” แก่สิ่งใด ๆ (attribute meanings) หากพิจารณาสัญลักษณ์อย่างสัมพันธ์กับภาพ (visual images) หรือขยายกรอบของการพิจารณาออกไปอีกถึง ทัศนธรรม (visual culture) และวัตถุธรรม (material culture) สัญลักษณ์ หมายถึง การศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบสัญลักษณ์ (symbolism) ในฐานะที่เป็นศาสตร์ค่อนข้างใหม่ สัญลักษณ์ จึงเสนอกระบวนการวิเคราะห์ที่ทำลายกระบวนการคิดเก่า ๆ อย่าง ธรรมชาตินิยม (naturalism) และ สัจนิยม (realism) รวมทั้งเจตจำนง (intentionality) นอกจากนี้ สัญลักษณ์ ยังได้เสนอวิถีคิดที่มีประโยชน์แก่การวิเคราะห์ทางรูปนิยม (formalism) การวิเคราะห์ทางสัญลักษณ์ช่วยให้เราตระหนักถึงความสัมพันธ์อันหลากหลาย ระหว่างตัวเรา กับ “สิ่งแทนความ” (object) ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงอาจเข้าใจได้ว่า ความหมายของ ภาพใด ๆ หรือวัตถุใด ๆ ย่อมมีพลวัต (คือมีการเปลี่ยนแปลงเลื่อนไหลของความหมายอย่างไม่หยุดนิ่ง) อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เราไม่อาจเข้าใจ “ความหมายอ้างอิง” (significance) ของภาพหรือวัตถุใด ๆ ได้จากกระบวนการสื่อสารทางเดียว แต่เราจำเป็นต้องเข้าใจภาพหรือวัตถุใด ๆ จากปฏิสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่าง ผู้รับสาร กับภาพหรือวัตถุ และ ปัจจัยอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรม หรือ สังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามด้วยศัพท์ทางสัญศาสตร์ เราอาจนิยามสัญศาสตร์ผ่านศัพท์เฉพาะของสัญศาสตร์ได้ว่า สัญศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ศึกษา สัญญะ (sign) และการอ้างอิงความหมาย (signifying practices) สัญญะ หมายถึง สิ่งใด ๆ (คำ / ภาพ / วัตถุ ฯลฯ) ที่อ้างอิงความหมายถึงสิ่งอื่น สัญศาสตร์ศึกษาว่าการอ้างอิงถึงความหมายที่ปรากฏอยู่รอบ ๆ ตัวเราได้รับผลกระทบมาจากกรอบทางสังคม (social convention) ที่ฝังรากลึกลงไปแล้วในสังคมนั้นคือ สัญศาสตร์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสัญญะกับความหมาย ที่สังคมสอนให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับสัญญะนั้น และสัญศาสตร์ถือว่าความหมายเป็นสิ่งแปลกปลอม เช่น สัญญะ “ไม้กางเขน” ซึ่งโดยสสารแล้วคือเส้นตรงสองเส้นไขว้กันในลักษณะเป็นมุมฉาก แต่ทันทีที่เห็นรูปไม้กางเขน ชาวคริสต์ก็นึกถึงศาสนาคริสต์และพระเยซูคริสต์ โดยอัตโนมัติ นี่แสดงให้เห็นว่าภาพไม้กางเขน มีสภาพเป็นสัญญะ และความหมายของสัญญะเป็นผลจากกรอบทางสังคม นั่นคือ สัญศาสตร์มีความเชื่อว่า สัญญะใด ๆ ไม่จำเป็นต้องมีความหมายใด ๆ ในตัวของมันเอง และความหมายของสัญญะย่อมไม่ผูกติดอยู่กับสัญญะ (ที่มีสภาพเป็นคำ / วัตถุ / ภาพ) แต่ความหมายของสัญญะย่อมขึ้นอยู่กับบริบท

การอ้างอิงความหมาย (signifying practices) เป็นการพิจารณาว่า “เกิดความหมายขึ้นได้อย่างไร” มากกว่า “เกิดความหมายอะไร” พอตส์ (Potts 1996, 21) บัญญัติศัพท์เฉพาะสำหรับเรียก กรอบทางสังคม (social convention) ซึ่งเชื่อมโยงสัญญะเข้ากับความหมายว่า “รหัสลับ” (code) ตัวอย่างเช่น ไม้กางเขนมีรหัสลับในศาสนาคริสต์ ความหมายของไม้กางเขนไม่ได้เกิดขึ้นมาพร้อมกับภาพของไม้กางเขน หรือพร้อมกับวัตถุที่ใช้ทำไม้กางเขน ความหมายอ้างอิง (significance) ที่คนเรากำหนดให้แก่ภาพหรือวัตถุใด ๆ เป็นเสมือน “เนื้องอก” ที่ยื่นเกินออกมาจากความเป็นจริงหรือ “เนื้อแท้” ของภาพหรือวัตถุนั้น นี่หมายความว่าภาพหรือวัตถุใด ๆ อาจทำหน้าที่เป็นสัญญะ และความหมายที่คนเรากำหนดให้สัญญะย่อมสัมพันธ์กับความคิดอันเป็นผลจากวัฒนธรรมที่เราได้เรียนรู้มาก่อนหน้านี้ ไม่ว่าจะโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม พอตส์ เชื่อว่ากรอบทางสังคมไม่เพียงเชื่อมภาพและวัตถุเข้ากับความหมาย แต่กรอบทางวัฒนธรรม (cultural convention) ยังกระตุ้นให้เกิดความหมายอีกด้วย เป็นไปได้หรือไม่ ที่เราจะควบคุม “การหมายรู้” (recognition) ของเราต่อภาพหรือวัตถุใด ๆ ? เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะเลือก “ไม่ยอมหมายรู้” ภาพหรือวัตถุบางอย่าง ?

เฟอ์ดินองด์ เดอ โซซูร์ Ferdinand de Saussure (1857 - 1913) นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส นิยามสัญญะ (sign) ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัย ได้แก่ สัญญาณ หรือ the signifier คือสิ่งที่มีความหมาย หรือก่อให้เกิดความหมายกับ สัญญัตติ (sign) หรือ the signified คือตัวความหมาย ประเด็นสำคัญของโซซูร์ก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง สัญญาณ กับ สัญญัตติ มีลักษณะสะเปะสะปะ (arbitrary) ตัวอย่างเช่น ในภาษาพูด สัญญาณ “แดง” ไม่ได้มีความแดงอยู่ในคำ และเป็นที่น่าสังเกตว่า คำที่ใช้พูด / เขียน ถึงสิ่งเดียวกันในภาษา (ของชาติต่าง ๆ) ปรากฏเป็นคำต่างกันมากมาย ประเด็นที่โซซูร์เน้นก็คือ สิ่งใด ๆ ก็ตามย่อมไม่เกิดขึ้นก่อนชื่อของมันเอง สิ่งใด ๆ ย่อมไม่สามารถกำหนดชื่อของตัวเอง เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว ชื่อหนึ่ง ๆ ย่อมหมายถึงสิ่งเดียวกันในทุก ๆ ภาษา ตัวอย่างเช่น ในภาษาเอสกีโมมีคำจำนวนมากสำหรับเรียก snow ซึ่งมีอยู่เพียงคำเดียวในภาษาอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาร์ลส แซนเดอร์ส เพียร์ซ Charles Sanders Peirce (1839 - 1914) นำแนวคิดของโซซูร์ไปต่อยอดให้ซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยเพียร์ซ ทำทลายแนวคิดที่ว่า สัญญา ทำหน้าที่เพียงให้กำเนิดความคิดอย่างสะเปะสะปะ ในแบบจำลองของเพียร์ซ การสร้างความหมาย (semiosis) เกิดขึ้นจากสามปัจจัย (ไม่ใช่แค่สองปัจจัย ตามแนวคิดของโซซูร์) สามปัจจัยนี้ประกอบด้วย

1. สัญญา (sign ซึ่งใช้แทนสิ่งอื่น)

2. ความแปล (interpretant-ซึ่งอาจเรียกได้อีกอย่างว่า ความหมาย (meaning) หรือ ผลของความหมาย (meaning-effect) ซึ่งเพียร์ซหมายถึง การแปลความ (interpretation) หรือ ภาพในใจที่คนสร้างขึ้นจากปฏิสัมพันธ์กับสัญญา

3. วัตถุ (object หรือ referent คือ สิ่งที่สัญญาอ้างความถึง)

โรลองด์ บาร์ตส์ Roland Barthes (1915 - 1980) เป็นคนแรกที่ริเริ่มประยุกต์แนวคิดของสัญศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมาจากภาษาศาสตร์ มาใช้ในการวิเคราะห์ภาพต่าง ๆ เช่น ภาพโฆษณาอาหาร งานของบาร์ตส์มีประโยชน์ในฐานะเป็นบทสรุปประเด็นสำคัญของสัญศาสตร์ที่กล่าวมาทั้งหมด กล่าวโดยสรุป บาร์ตส์ พยายามพิสูจน์ว่า ความหมายใด ๆ ที่เราให้แก่ภาพใด ๆ ไม่ได้เป็นผลโดย “ธรรมชาติ” จากสิ่งที่เรามองเห็น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ความเข้าใจของเราต่อภาพใด ๆ ที่เราเห็น ไม่ได้เกิดขึ้นลอย ๆ ชนิดที่เราอาจโมเมได้ว่าความหมายของสิ่งนั้นปรากฏอยู่ทันที (self-evident) และความเข้าใจของแต่ละคนได้รับจากภาพใด ๆ ก็ไม่ได้เป็นสากล (คือแต่ละคนอาจเข้าใจภาพเดียวกันต่างกันได้) ตัวอย่างเช่น เราอาจให้ความหมายแก่ภาพถ่ายใด ๆ ได้ยากมาก หากไม่มีคำอธิบายประกอบให้กับภาพนั้น นอกจากนี้ ความหมายที่เราให้แก่ภาพ ย่อมเชื่อมโยงกับปัจจัยทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนขออย่าว่า วัฒนธรรมไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาของเราที่มีต่อภาพ

บาร์ตส์ เรียก ผลกระทบจากการมองเห็นวูบแรก (immediate visual impact) ว่า denoted meaning หรือ first-order or basic meaning และเรียกความหมายเชิงวัฒนธรรมที่เราเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งที่เรามองเห็นว่า connoted meaning หรือ second-order meaning หรืออีกนัยหนึ่ง denoted meaning อ้างความถึงการที่เราหมายรู้ (recognition) สิ่งที่ภาพหรือภาพถ่ายบอกเรา (เช่นภาพถ่ายพระภิกษุ) ในขณะที่ connoted meaning เป็นความหมายที่อ้างอิงจากการที่ภาพ “เชื้อเชิญ” เราให้ตีความ และให้ความหมายแก่ภาพนั้น และความหมายที่เราให้แก่ภาพนั้นก็อาจเกินไปกว่าที่ศิลปินหรือช่างภาพตั้งใจ แนวคิดนี้ของบาร์ตส์ ช่วยปูพื้นฐานให้เราประยุกต์สัญศาสตร์มาใช้กับทัศนธรรมและวัตถุธรรม เมื่อพูดถึงความหมายเชิงวัฒนธรรม เราก็จำเป็นต้องเข้าใจถึงอิทธิพลของบาร์ตส์ที่มีต่อแนวคิด “หลังโครงสร้างนิยม” (post-structuralist) แนวคิดหลังโครงสร้างนิยมไม่มองภาษาในเชิงโครงสร้าง แต่มองภาษาในฐานะกระบวนการวางโครงสร้าง (structuring process) ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้อ่านหรือผู้บริโภค (Ribere 2002, 60) ในแง่นี้ แนวคิดหลังโครงสร้างนิยมมุ่งเน้นการศึกษาผลกระทบจากภาษาและบทบาทของปัจเจกบุคคลในการสร้างความหมาย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัญศาสตร์กับภาพแทนความในทัศนศิลป์

โดยเหตุที่ การแทนความ (representation) นั้นมีองค์ประกอบสำคัญคือความคล้ายคลึง (resemblance) และ กรอบจำกัด (limitation) เราจึงมักคิดว่าภาพสามารถสื่อสารได้ตรงไปตรงมากว่า ภาษาพูด / เขียนซึ่งมักแปรปรวนไปตามแต่ละวัฒนธรรม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีแนวโน้มอย่างสูงที่คนเราจะไม่คิดถึงภาพในฐานะที่เป็นภาษาแบบหนึ่ง แต่มักคิดถึงภาพในฐานะสิ่งที่สื่อความได้ตรงไปตรงมาและมีความหมายที่เป็นสากล การที่ศิลปะมีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับแนวคิดเกี่ยวกับการแสดงออก (expression) คนทั่วไปจึงมักคิดว่าทัศนศิลป์เป็นผลของการใช้สัญชาตญาณ (intuitive) คิดว่าทัศนศิลป์เป็นผลของจิตไร้สำนึก (the unconscious) และคิดว่าทัศนศิลป์มีลักษณะดิบกว่าภาษา (พูด / เขียน) ด้วยเหตุนี้ คนทั่วไปจึงคิดว่าทัศนศิลป์ไม่อาจถูกจำกัดด้วยบริบททางวัฒนธรรมใด ๆ ที่ศิลปะชิ้นนี้ถือกำเนิดขึ้นมา และแน่นอนว่า สิ่งที่คนทั่วไปคิดดังกล่าวข้างต้น “ไม่เป็นจริง”

แนวคิดที่ว่า เราอาจมองทัศนศิลป์ในฐานะสัญลักษณ์ประเภทหนึ่ง หรือในฐานะสิ่งที่เราสามารถ “อ่าน” ออก ถูกคุกคามด้วยศิลปะที่ไม่ได้มีลักษณะ “แทนความ” (representational - ผู้แปล) เช่น ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (impressionist art) หรือศิลปะนามธรรม (abstract art) ศิลปินอิมเพรสชันนิสม์พยายามสร้างงานที่ทำให้การใช้ภาพแทนความ (visual representation) มีฐานะเสมอด้วยการรับรู้ทางตา (visual perception) ในขณะที่ศิลปินนามธรรมพยายามสร้างงานที่ก่อให้เกิดอารมณ์โดยตรงแก่ผู้ชมโดยปราศจากองค์ประกอบที่มีความหมายในลักษณะคล้ายข้อความ (text-like) เป้าหมายของศิลปินเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาเพราะในที่สุดคนเราย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะพยายามหาความสำคัญและความหมายเท่าที่เราจะทำได้จากส่วนที่ชัดเจนที่สุดของภาพที่เราเห็น เช่น เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าจิตรกรรมนามธรรมของ แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) ซึ่งประกอบขึ้นด้วยหยดสี ทำให้เรารู้สึกถึงความ “ดิบ” ของภาพทิวทัศน์ แม้แต่การยอมรับและอธิบายการที่ภาพใด ๆ ไม่มีความหมายหรือรหัสใด ๆ ก็ย่อมลากเราเข้าไปสู่วังวนของภาษา ซึ่งย่อมเป็นฉากกั้นระหว่างเรากับตัวจิตรกรรมนั้น แนวคิดของบาร์ตส์ ที่แบ่งความหมายออกเป็น denoted meaning กับ connoted meaning มีประโยชน์ในประเด็นนี้ เพราะเราอาจอนุมานว่าคนสองคนอาจมองเห็นสิ่งเดียวกันได้ โดยปราศจากการตีความ / ให้ความหมาย ไม่ว่าจะเห็นภาพนามธรรมของพอลล็อกหรือภาพดอกบัวของ Monet แต่หลังจากช่วงขณะแรกที่เห็นคนเราอาจสร้างสัญลักษณ์ (the signified หรือ ตัวความหมาย) และสร้างสัญลักษณ์เนื่องอะไรได้อีก? ด้วยแนวคิดข้างต้น คำพูดว่า “เราเห็นสิ่งเดียวกัน” จึงไม่อาจเป็นจริงได้อย่างสมบูรณ์ งานศิลปะที่เกิดขึ้นหลังจากที่วัฒนธรรมตะวันตกได้รับผลกระทบจากทฤษฎีวิพากษ์ (critical theories) ของ บาร์ตส์และนักวิชาการคนอื่น ๆ มีลักษณะระแวงระวังต่อการที่สังคมพยายามทำความเข้าใจทัศนศิลป์ในฐานะภาษา (language) ในฐานะสัญลักษณ์ (signs) ในฐานะสัญลักษณ์ (signifiers) และ ในฐานะรหัสลับ (codes)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนที่จะเริ่มพิจารณางานศิลปะเหล่านี้ จะทำความเข้าใจแนวคิดของ มิเค บาล (1988) ซึ่งเสนอแนวทางนำเอาสัญศาสตร์ไปใช้เป็นวิธีการ “อ่านภาพ” แนวคิดนี้ทำทนายกรอบของวิพากษ์วิธีทางทัศนศิลป์ที่ทรงอิทธิพลอยู่ก่อนหน้านี้ นักวิชาการหลายคนพยายามตีความจิตรกรรมชื่อ Judith Beheading Holofernes ของ คารา วาจจิโอ (Caravaggio - จิตรกรสมัยบารอค) โดยอาศัยกรอบวิธีวิพากษ์แบบสตรีนิยม (feminism) ซึ่งมองจิตรกรรมชิ้นนี้เป็นบุคคลาธิษฐาน (allegory) ของภาวะไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายกับหญิง ในภาพนี้ ผู้หญิง (คือ จูดิธ) เป็นคนที่บังคับผู้ชาย (โฮโลเฟิร์นส์) และเห็นได้ชัดว่าคาราวาจจิโอ “เอาใจช่วย” ฝ่ายชายมากกว่า และสร้างให้ภาพนี้มีนัยส่อไปว่าการตายของโฮโลเฟิร์นส์เป็นการพลีชีพเยี่ยงวีรบุรุษ ในทางตรงกันข้าม จูดิธในภาพนี้ดูประหนึ่งอมนุษย์ (เช่นความเลือดเย็น - ผู้แปล) ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะคาราวาจจิโอเป็นผู้ชาย จึงไม่สามารถเข้าใจจิตติภาวะของจูดิธ ได้อย่างลึกซึ้งเท่ากับที่คาราวาจจิโอเข้าใจบุรุษภาวะของโฮโลเฟิร์นส์

ภาพที่ 1 : Caravaggio, Michelangelo Merisi da, Judith Beheading Holofernes, c.1598

มิเค บาล ไม่เห็นด้วยกับการตีความข้างต้น แต่กลับพุ่งประเด็นไปที่เลือดซึ่งพุ่งออกมาจากคอของโฮโลเฟิร์นส์ว่าเป็นสัญลักษณ์ บาลเสนอว่า ช่วงเวลาที่เรามองจิตรกรรมชิ้นนี้ เลือด ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อม รูปสัญลักษณ์ ดัชนี และ สัญลักษณ์กล่าวอีกนัยหนึ่ง สัญลักษณ์ (ในกรณีนี้ คือ เลือด) เป็นรูปสัญลักษณ์ (iconic) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ (paint) กับเลือด, สัญลักษณ์ (เลือด) เป็นดัชนี เพราะเลือดมีความสัมพันธ์โดยตรงกับร่างกายของโฮโลเฟิร์นส์, สัญลักษณ์ (เลือด) เป็นสัญลักษณ์ เพราะคนทั่วไปเชื่อมโยงเลือดเข้ากับความรุนแรงและตัดทอนเรา ร้อน ยิ่งไปกว่านั้น ความเป็นสัญลักษณ์ของสัญลักษณ์ (เลือด) ยิ่งเน้นสัจภาวะ (realism) ของจิตรกรรมชิ้นนี้ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม บาลสนใจสัญลักษณ์สามารถบดบังสัจภาวะได้ในกรณีนี้ เพราะแม้ว่าเงาของเลือดพาดทับบนร่างของโฮโลเฟิร์นส์ แต่เลือดก็เป็นองค์ประกอบที่ตัดขาดออกจากร่างของโฮโลเฟิร์นส์ โดยเหตุที่เลือดนี้พุ่งปรืดเป็นเส้นตรงเกินจริง ไม่ได้กระฉูดซัดสาดเลอะไปทั่ว (อย่างที่เราค้นเคยในความเป็นจริง) เงาของเลือดสร้างแนวเฉียงลึกที่สามารถ “อ่าน” ได้ว่าเงานั้นพุ่งนำหน้าไปก่อนดาบ ลักษณะของรอยแผลก็ยิ่งขัดกับตรรกะในการจัดวางองค์ประกอบในความเป็นจริง

เข้าถึงได้จาก http://www.arch.chula.ac.th/journal/issue_detail.php?issue_id=3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เรามักเข้าใจกันว่าเลือดไหลหลังจากตบเคลื่อนที่ไป เสียหรือ ฟันลงบนร่างกายเหล่านี้ทำให้จิตกรรมขื่นนี้มีลักษณะน่าเกรงขาม เพราะกระตุ้นให้คนดูสงสัยและคอย “จ้องจับผิด” รายละเอียดต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในจิตกรรมขื่นนี้ การตีความของบาล มุ่งถามว่าไฮโลเฟิร์นส์ตกเป็นเหยื่อ หรือ ผู้ประสบ “เคราะห์กรรม” (casualty) ในเหตุการณ์นี้ได้อย่างไร มุ่งถามว่าการกระทำสามารถส่งผลให้เกิดสิ่งอื่นตามมาอย่างไร และมุ่งขัดขวางประเด็นที่นักวิชาการอื่นเสนอกันว่า คาราวาจิโอวาดภาพไฮโลเฟิร์นส์ให้เป็นคนมีเลือดเนื้อมากกว่าทั้งนี้แนวคิดกระแสนี้มองว่าคาราวาจิโอสร้างไฮโลเฟิร์นส์อย่างนี้ก็เพื่อ สร้างภาพพจน์ให้ จูดีธโดดเด่นด้วยกิริยานิ่งสนิท จนดูประหนึ่งเป็นหุ่นยนต์ไร้ชีวิต (บาลเห็นว่า) ในอีกมุมมองหนึ่ง ภาพพจน์นี้เป็น การนำเสนอแบบรูปธรรมของแนวคิดที่สืบเนื่องมาจากรูปธรรมของการเหยียดเพศ (sexist imagery) โดยนัยนี้ สัญญาของเลือดช่วยให้เรา “อ่าน” จิตกรรมขื่นนี้ออกได้ว่า จิตกรรมนี้ทำลายเราว่าจะเข้าใจมันอย่างไรและ จิตกรรมนี้ถามเราว่าเรา “รู้” อะไรบ้าง นอกจากนี้ การตีความด้วยสัญศาสตร์จะกำหนดจุดยืนของผู้ตีความไว้ “ที่นี่ และ เดี๋ยวนี้” โดยไม่เอนเอียงไปด้วยแนวการวิเคราะห์ทางวิชาการแบบเดิม ๆ นี้อยอมแสดงให้เห็นความจำเป็นในการพิจารณาผู้ดู (viewer ซึ่งหมายถึง ผู้ตีความ) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในบริบทที่กำลังพิจารณา

อย่างไรก็ตาม อีกเหตุหนึ่งที่ต้องใช้การตีความของบาล ก็คือ การตีความของบาลแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงในการวิเคราะห์ด้วยสัญศาสตร์ ในตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ถูกตั้งในเชิงไวการณอาจใช้ การไม่ได้ในเชิงภาษาภาพ การที่บาลใช้คำว่า “เคราะห์กรรม” (casualty) บ่อยครั้ง ก่อให้เกิดข้อกังขาว่า การตีความของบาลเกี่ยวกับจิตกรรมขื่นนี้ น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด

ภาพถ่ายของศิลปินหญิง ซินดี เซอร์แมน (Cindy Sherman) เป็นงานศิลปะที่สำรวจแนวคิดเกี่ยวกับ “ผู้หญิง” ในฐานะที่เป็นสัญญา กล่าวคือ สัญญาของอัตถิภาวะ (femininity) ซึ่งแทรกซึมอยู่ในสื่อต่าง ๆ ทั่วภูมิภาคอเมริกาเหนือ แวบแรกที่มองเห็นงานของเซอร์แมน เราก็เห็นได้ว่าศิลปินเข้าใจกระบวนการใช้ภาพต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นภาษาอีกแบบหนึ่ง ทั้งนี้ก็เพราะเซอร์แมนหยิบยืมเอา visual rhetoric หรือ style นั้นมาจาก ภาพยนตร์ฮอลลีวูดประเภท film noir ซึ่งผลิตขึ้นมาในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1950 งานของเซอร์แมนแสดงให้เห็นความสำคัญของภาพยนตร์เหล่านี้เพราะผู้ชมงานศิลปะของเซอร์แมนมักทึกทักว่าภาพถ่ายของเซอร์แมนมาจากภาพยนตร์เหล่านี้ การที่งานของเซอร์แมนปราศจากเรื่องราว (narrative) และการที่ตัวของเซอร์แมนเอง ทำหน้าที่เป็นนางแบบ ปรากฏอยู่ในงานของเธอเอง มีนัยถึงการ มีตัวตน (presence) และไร้อัตถิภาวะ (absence) ของเซอร์แมน ทั้งนี้เพราะสิ่งที่เราเห็น ย่อมไม่ใช่ เซอร์แมน “ตัวจริง” ภาพถ่ายของเซอร์แมนย้าให้เราลองมัน ในฐานะที่เป็นสัญญา เราไม่อาจถือว่า ภาพถ่ายของเซอร์แมนภาพเหมือนของตัวศิลปิน (self portraiture) ซึ่ง ศิลปินมักตั้งใจสร้างขึ้นเพื่อเป็นภาพแทน “ตัวจริง” ของศิลปิน เราไม่อาจถือว่าภาพถ่ายของเซอร์แมนเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเล่า (narrative) ซึ่งเราอาจสร้างขึ้นเองก็ได้ ด้วยเหตุเหล่านี้จึงอาจถือได้ว่าภาพถ่ายของเซอร์แมนอ้างอิงถึงตัวตนของภาพถ่ายเอง สิ่งที่เราเห็นและหมายรู้ได้จากภาพถ่ายของเซอร์แมนก็คือ การที่ภาพสามารถก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ขึ้นมาได้ ในกรณีนี้ ภาพถ่ายก่อให้เกิดความคิดที่เกี่ยวกับผู้หญิงโดยเฉพาะ ความคิดเกี่ยวกับฉากซ้ำซากที่เรานึกถึงเกี่ยวกับผู้หญิง (typical femaleness) เช่น ฉากที่ผู้หญิงเป็นนาง ยั่วสวาท หรือฉากที่ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อในเหตุอันตราย ฉากซ้ำซากเหล่านี้สื่อให้เห็นแนวโน้มที่สังคมเหมารวม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าผู้หญิงควรหมายความว่าอย่างไร และงานของเซอร์แมนยิ่งทำให้ความหมายเหมารวม (stereotyping) ซับซ้อนยิ่งขึ้นที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะผู้หญิง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ในงานของเซอร์แมน ไม่อาจนำไปเชื่อมโยงได้อย่างแน่นแฟ้นกับสัญลักษณ์จำเพาะใด ๆ ทั้งนี้ เพราะว่าผู้ชม (viewer) ย่อมรู้จักเซอร์แมนในฐานะที่เป็นผู้สร้างงานเหล่านี้ (author) และผู้ชมย่อมมองเห็นเซอร์แมนในฐานะที่เป็นสิ่งที่ถูกนำเสนอ (subject) ในภาพถ่ายเหล่านี้ที่มีเซอร์แมนปรากฏตัวเพื่อแสดงอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (performances of identities) โดยเหตุนี้เอง “ผู้หญิง” ในฐานะที่เป็นสัญลักษณ์จึงไม่อาจถูกจำกัดอยู่กับความหมายเดียว หรือความหมายชุดเดียว แต่เป็นสัญลักษณ์ที่ “ดัดได้”

ภาพที่ 2 : Cindy Sherman, Untitled Film Still #21, 1978

เข้าถึงได้จาก http://www.arch.chula.ac.th/journal/issue_detail.php?issue_id=3

2.4 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสตศิลป์ (Signs and Symbols in Christian Art)

ผีเสื้อ (Butterfly) บางครั้งพบได้ในภาพ “แม่พระกับพระกุมาร” (Virgin and Child) โดยมักเกาะอยู่ที่พระหัตถ์ของพระกุมารเยซู เป็นสัญลักษณ์แห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ในความหมายทั่วไปผีเสื้อยังอาจใช้เป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีพของมวลมนุษยด้วย โดยมีที่มาจากพัฒนาการสามขั้นตอนของผีเสื้อ พัฒนาการสามขั้นตอนดังกล่าวกลายเป็นสัญลักษณ์ของวัฏจักรแห่งชีวิตอย่างชัดเจน ได้แก่ ชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนชีพ

กวาง (Stag) เป็นสัตว์ที่แสวงหาอิสรภาพ และชอบปลีกตัวไปอยู่ตามเขาสูง จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของความสันโดษและความพิสุทธ์แห่งชีวิต

ไอวี (Ivy) ในเชิงสัญลักษณ์ ไอวีมักใช้กับความตายและความเป็นอมตะ และเนื่องจากไอวีมีสีเขียวสดช้วนานตาปี จึงใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี และชีวิตอมตะด้วย ส่วนเถาไอวีที่เลื้อยไปเกาะเกี่ยวสิ่งอื่น ใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความผูกพันและความรักชั่วนิรันดร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูอาจารย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หิน (Rocks) เป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า โดยมีที่มาจากเรื่องที่มีโมเสสเอาไม้เท้าฟาดหิน แล้วมีน้ำไหลรินออกมาจากก้อนหินให้คนของท่านได้ดื่มกิน พระคริสตเจ้าเองก็มักได้รับการกล่าวถึงว่า ทรงเป็นหินผาอันเป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำอันบริสุทธิ์แห่งพระวรสาร (ตามความเชื่อในสมัยโบราณมีแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์อยู่สี่สายในโลก ได้แก่ แม่น้ำปีสัน (Pison) กิฮอน (Gihon) ไทกริส (Tigris) และยูเฟรติส (Euphrates) เชื่อกันว่าแม่น้ำเหล่านี้เป็นแม่น้ำสี่สายบนสวรรค์ซึ่งเกิดจากหินก้อนเดียวกัน จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระวรสารทั้งสี่ฉบับ ได้แก่ “มัทธิว” “มาระโก” “ลูกา” และ “ยอห์น” ซึ่งมีที่มาจากแหล่งเดียวกันคือองค์พระคริสต)

ก้อนหิน (Stones) เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ใช้เป็นเครื่องหมายของนักบุญสตีเฟนผู้ถูกขว้างปาด้วยก้อนหินจนตาย นอกจากนี้ในงานศิลปะ นักบุญเจอโรมมักกำลังสวดมนต์พร้อมกับทบทวนหน้าอกตนเองด้วยก้อนหิน

น้ำ (Water) เป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างให้สะอาดบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้จึงนำมาใช้ในพิธีรับศีลล้างบาป เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างบาปให้หมดไปและการเริ่มต้นชีวิตใหม่ นอกจากนี้ก็ยังบอกถึงความบริสุทธิ์ไร้มลทิน

บ่อน้ำ (Well) บ่อน้ำหรือน้ำพุเป็นสัญลักษณ์ของพิธีรับศีลล้างบาป ชีวิต และการเกิดใหม่ น้ำพุที่ไหลรินเป็นสัญลักษณ์ของน้ำแห่งชีวิตนิรันดร์

แจกัน หรือ อ่างน้ำ (Vase) แจกันมีดอกกลีบลีปอกอยู่มากปรากฏในภาพ “การแจ้งข่าวต่อแม่พระ” แจกันดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นแจกันแก้วใส เนื่องจากแก้วใสใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ของแม่พระ โดยทั่วไปแจกันเปล่าเป็นสัญลักษณ์ของร่างกายที่แยกออกจากวิญญาณ ส่วนอ่างน้ำมีนกกำลังจิบน้ำดับกระหายอยู่ที่ขอบอ่างเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขชั่วนิรันดร์

หัว (Head) เป็นอวัยวะที่อยู่สูงสุดและสำคัญที่สุดของร่างกาย บางครั้งจึงใช้เป็นสัญลักษณ์แทนมนุษย์ และเนื่องจากหัวเป็นอวัยวะที่สำคัญที่สุดของร่างกาย เป็นส่วนที่ควบคุมอวัยวะอื่น ๆ จึงเป็นสัญลักษณ์ของสติแห่งชีวิตด้วย

สภาพเปลือยเปล่า (Nudity) ร่างกายมนุษย์ในสภาพเปลือยเปล่าใช้ในเชิงสัญลักษณ์เพื่อสอนศาสนาในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา สภาพเปลือยเปล่าซึ่งใช้ในเชิงสัญลักษณ์มีสี่แบบด้วยกัน ได้แก่

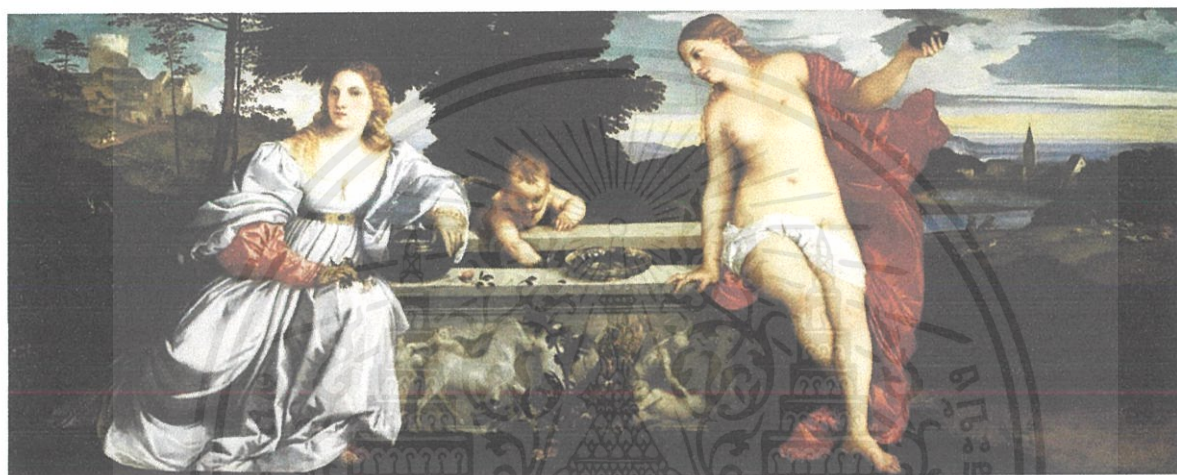
การเปลือยตามธรรมชาติ (Nuditas naturalis) เป็นสภาพตามธรรมชาติของมนุษย์เมื่อตอนแรกเกิด “เพราะเรามีได้นำอะไรติดตัวมาในโลกนี้ และเราก็ไม่อาจนำอะไรติดตัวไปได้เช่นกัน”

การเปลือยทางโลก (Nuditas temporalis) คือการขาดแคลนสมบัติทางโลก แม้การเปลือยแบบนี้จะเป็นภาวะตามธรรมชาติของมนุษย์แรกเกิดทุกคน แต่ก็อาจเป็นภาวะที่เกิดจากวิบากกรรมที่ทำให้คนคนหนึ่งต้องสิ้นเนื้อประดาตัวด้วย นอกจากนี้การขาดแคลนสมบัติทางโลกอาจเป็นไปได้ด้วยความสมัครใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลือยให้แก่คุณธรรม (Nuditas virtualis) การเปลือยแบบนี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ไร้เดียงสา ใช้แทนผู้ที่ผ่านชีวิตมาอย่างโชกโชน แต่ไม่ยอมแพ้แก่ความชั่วร้ายและสิ่งเย้ายวนใจรอบข้าง การเปลือยแบบนี้จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของชีวิตที่เปี่ยมด้วยคุณธรรม อันเป็นชีวิตที่น่าพิสมัย

การเปลือยให้แก่ความชั่ว (Nuditas criminalis) เป็นสภาพการเปลือยที่ตรงกันข้ามกับการเปลือยให้แก่คุณธรรม ใช้เป็นสัญลักษณ์ของตัณหาราคะ ความไร้แก่นสาร และการขาดคุณธรรมทุกข้อ

ภาพที่ 3 : “ความรักคุณธรรมกับความรักในโลกียสุข” (Sacred and Profane Love) ค.ศ.1515

หอศิลป์บอร์เกเซ (Galleria Borghese). โรม

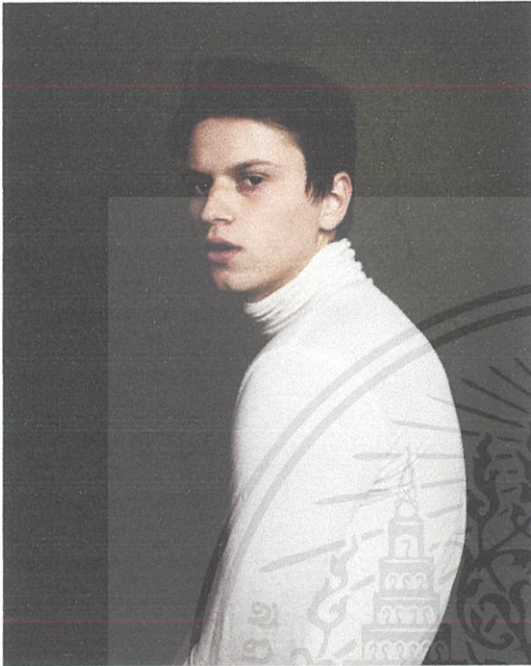
ความแตกต่างของการเปลือยสองแบบหลังนี้ อธิบายได้ว่าเป็นความแตกต่างของการแสวงหาความสุขนิรันดร์กับการแสวงหาความสุขอันไม่จีรัง กล่าวกันว่า ภาพ “ความรักคุณธรรมกับความรักในโลกียสุข” ของทิเชียน บอกความแตกต่างของการเปลือยสองแบบนี้ โดยให้ผู้หญิงเปลือยเป็นบุคลาธิษฐานของความสุขนิรันดร์ที่ได้จากการเปลือยให้แก่คุณธรรม ร่างกายอันเปลือยเปล่าของเธอบ่งบอกให้รู้ว่าเธอดูแลตนสมบัติทางโลกซึ่งเสื่อมสลายได้ เปลวไฟในมือซ้ายของเธอเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักของพระเจ้า ส่วนการเปลือยให้แก่ความชั่วหรือความสุขอันไม่จีรังใช้บุคลาธิษฐานของหญิงสาวที่สวมเสื้อผ้าอาภรณ์หรูหราประดับเนื้อตัวด้วยเครื่องเพชรแพรวพราว ในมือทั้งสองของเธอมีวัตถุทำด้วยทองคำและเพชรนิลจินดา เป็นสัญลักษณ์แห่งความไร้แก่นสารตลอดจนความรักในความมั่งคั่งและโลกียสุข ในการถ่ายทอดศีลธรรมซึ่งเป็นคุณธรรมข้อหนึ่ง มักใช้ผู้หญิงเปลือยเป็นสัญลักษณ์

จอร์จ เฟอร์กูสัน. กุลวดี มกราริรมย์. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์ (Signs and Symbols in Christian Art). กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2556.

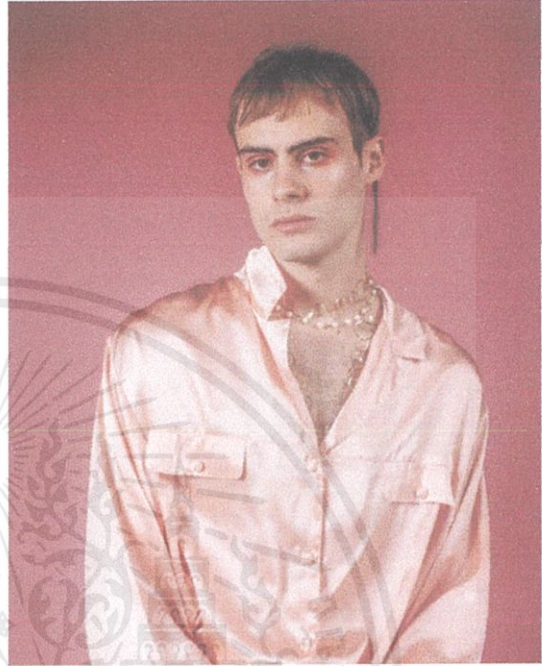
เข้าถึงได้จาก <http://www.pauldoughton.com/2011/03/sacred-and-profane-love-visual-analysis.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ช่างภาพที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์

ภาพที่ 4 : Alex Stoddard

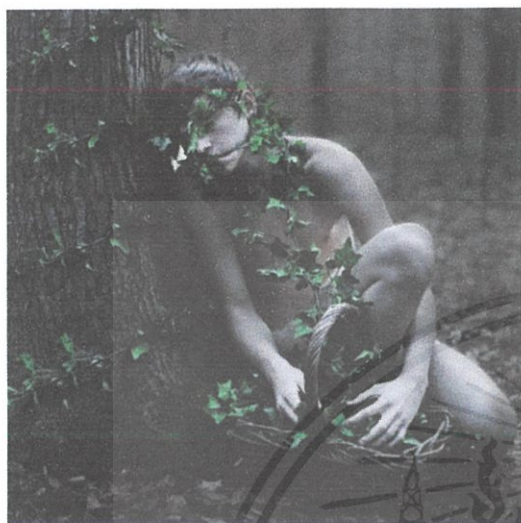

ภาพที่ 5 : Brian Oldham

Alex Stoddard & Brian Oldham เป็นเพื่อนกัน ทั้งคู่เริ่มถ่ายรูปตั้งแต่อายุ 16 ปี โดยทดลองจากการถ่ายภาพตัวเอง (self-portrait) Alex เกิดที่ Florida ส่วน Brian เกิดที่ California หลังจากเรียนจบ Alex จึงย้ายไปอยู่กับ Brian ที่ California เขาทั้งคู่ทำงานเป็นช่างภาพอิสระ ผลงานของ Alex มุ่งเน้นไปที่รูปแบบของมนุษย์และการผสมผสานกับธรรมชาติ Alex พิจารณาสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพให้มีความสำคัญเท่า ๆ กับรูปแบบของความคิดและเสื้อผ้า แต่เขาโชคดีที่ถูกرایล้อมไปด้วยสถานที่ที่สวยงามมากมายให้เลือก ก่อนถ่ายภาพต้องให้แน่ใจว่ามีโทนสีที่ดีในการทำงานด้วย ทั้งเสื้อผ้าและสถานที่ที่มีความสวยงาม แบบจับคู่ที่ดีคือจะต้องมีจุดเริ่มต้นที่ดีกับภาพถ่ายก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นตอนการประมวลผลด้วย Photoshop เพื่อเพิ่มสิ่งที่มีอยู่แล้ว ส่วน Brian หลงใหลในภาพถ่ายที่เหนือจริงและแปลกประหลาด โดยเฉพาะภาพที่ดูสมจริงมากจนแทบไม่น่าเชื่อ แม้ว่าจะเป็นการสร้างสรรค์ขึ้นจากการช่วยเหลือของ Photoshop เขาพยายามสร้างภาพความคิดของตัวเองขึ้นมาใหม่เป็น Magical Realism ในความเหนือจริง มีความสมจริง “ความเป็นจริงที่โดยตัวมันเอง หรือในตัวมันเองนั้นมหัศจรรย์หรือน่าแปลกประหลาดใจ” สอนตัวเองเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานอิสระ “ฉันทำงานศิลปะเพื่อแทนที่คำที่ฉันไม่สามารถเข้าใจ” เขากล่าว การถ่ายภาพของเขาจึงสะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการและความแปลกใหม่

เข้าถึงได้จาก <http://alexstoddard.format.com/#1> และ <http://brianoldham.format.com/#1> ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

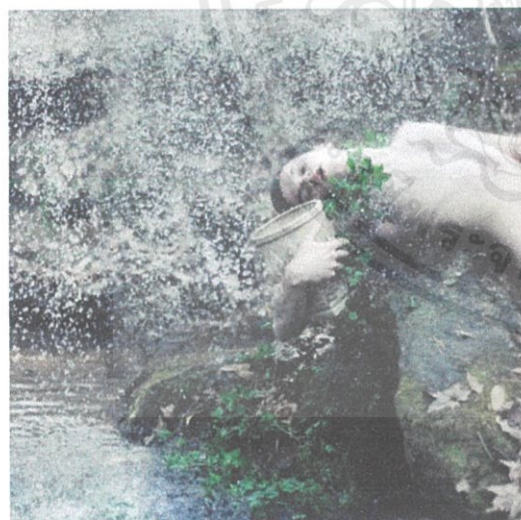
ผลงานของ Alex Stoddard

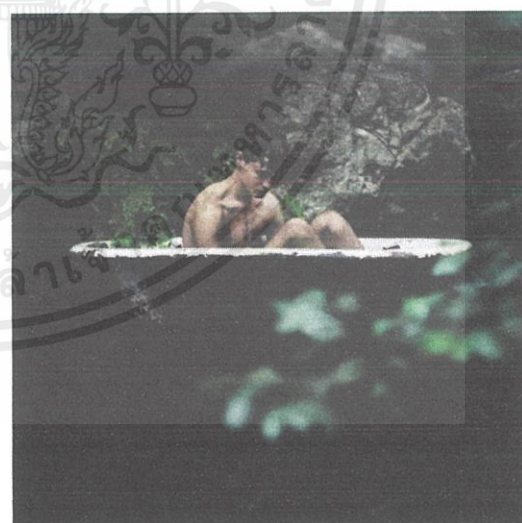
ภาพที่ 6 : ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 1

ภาพที่ 7 : ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 2

ภาพที่ 8 : ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 3

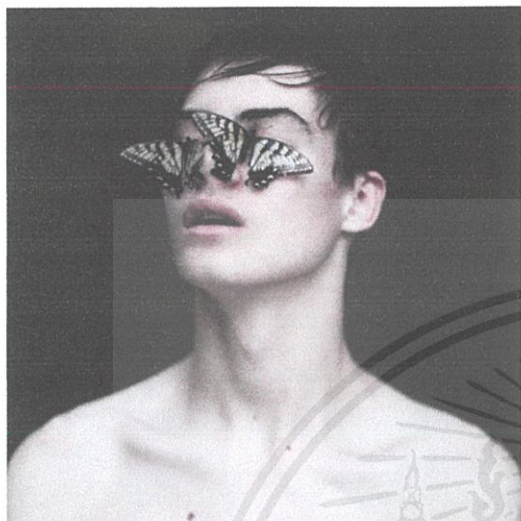

ภาพที่ 9 : ผลงานของ Alex Stoddard ภาพที่ 4

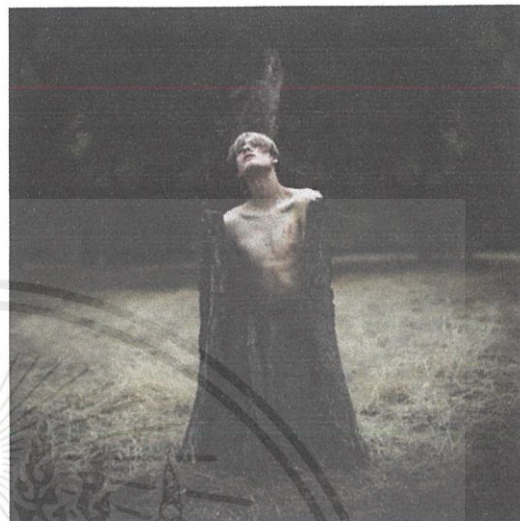
เข้าถึงได้จาก <http://alexstoddard.format.com/#1>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของ Brian Oldham

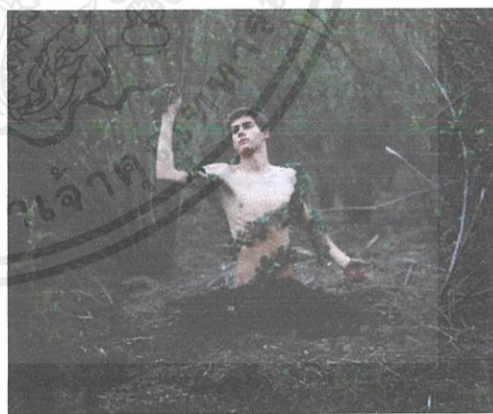
ภาพที่ 10 : ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 1

ภาพที่ 11 : ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 2

ภาพที่ 12 : ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 3

ภาพที่ 13 : ผลงานของ Brian Oldham ภาพที่ 4

เข้าถึงได้จาก <http://brianoldham.format.com/#1>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ภาพร่าง (Sketch)

Sketch 1

ในร่างกายมนุษย์มีน้ำเป็นส่วนประกอบหลัก ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์นั้นขาดไม่ได้ น้ำมาจากธรรมชาติ ร่างกายมนุษย์ก็คือธรรมชาติ ซึ่งทำให้มนุษย์นั้นไม่สามารถแยกออกจากธรรมชาติได้ สุดท้ายมนุษย์ก็ยังคงต้องการรับธรรมชาติกลับคืนสู่ร่างกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

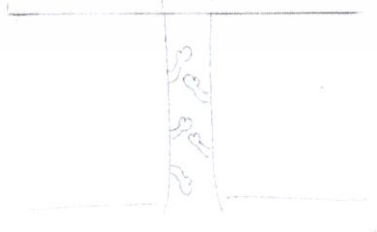
Sketch 2

ภาพที่ 15 : ภาพร่างที่ 2

ไม่เลือกใช้เป็นสัญลักษณ์ของความผูกพัน ภาพนี้จึงพูดถึงความใกล้ชิดของมนุษย์กับธรรมชาติที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

Sketch 3

ภาพที่ 16 : ภาพร่างที่ 3

ธรรมชาติเป็นที่ยึดเหนี่ยวของมนุษย์ ที่ทำให้มนุษย์ยังสามารถดำรงอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch 4

ภาพที่ 17 : ภาพร่างที่ 4

มนุษย์เราเกิดมาด้วยความบริสุทธิ์ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ระหว่างที่เติบโตอาจจะพบเจอเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ทำให้เรามีสิ่งสกปรก ในที่นี้หมายถึงจิตใจ น้ำจึงเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้าง และการเริ่มต้นชีวิตใหม่

Sketch 5

ภาพที่ 18 : ภาพร่างที่ 5

รากเป็นอวัยวะส่วนที่สำคัญที่สุดของต้นไม้ เป็นสิ่งที่ทำให้ต้นไม้ยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เปรียบเสมือนกับศีรษะของมนุษย์ ซึ่งเป็นอวัยวะที่อยู่สูงสุดและสำคัญที่สุดของร่างกาย เป็นสัญลักษณ์แทนมนุษย์และที่สถิตแห่งชีวิตอีกด้วย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch 6

ภาพที่ 19 : ภาพร่างที่ 6

ผีเสื้อ เป็นสัญลักษณ์ของวัฏจักรแห่งชีวิต ได้แก่ ชีวิต ความตาย และการฟื้นคืนชีพ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนจะต้องพบเจอและจะวนเวียนอยู่เช่นนั้น

Sketch 7

ภาพที่ 20 : ภาพร่างที่ 7

มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ดวงตาของมนุษย์ก็คือดวงตาของธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch 8

ภาพที่ 21 : ภาพร่างที่ 8

หिनเป็นสัญลักษณ์ของความแข็งแกร่งและมั่นคง เมื่อมนุษย์ตกอยู่ในสถานการณ์ที่อันตราย หรือรู้สึกไม่ปลอดภัย มนุษย์จะมองหาสิ่งที่สามารถยึดเหนี่ยว หรือยึดเกาะเพื่อให้ตัวเองรู้สึกมั่นคง

Sketch 9

ภาพที่ 22 : ภาพร่างที่ 9

ปกติเท้าของคนเราเป็นส่วนที่จะต้องสัมผัสกับฐลิติน แต่เมื่อเรายกเท้าขึ้น เท้าเราก็จะสัมผัสกับอากาศ แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็น แต่ก็รับรู้ได้ว่าเป็นธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

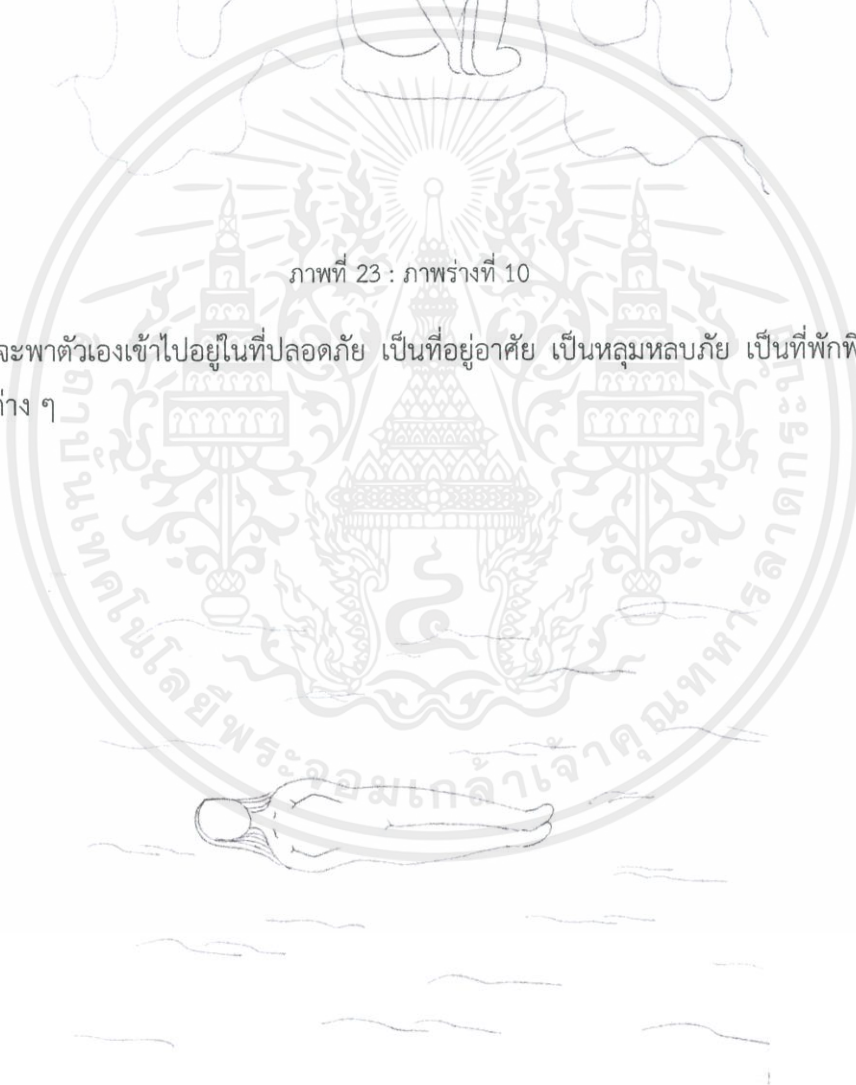
Sketch 10

ภาพที่ 23 : ภาพร่างที่ 10

มนุษย์มักจะพาตัวเองเข้าไปอยู่ในที่ปลอดภัย เป็นที่อยู่อาศัย เป็นหลุมหลบภัย เป็นที่พักพิง และเป็นที่ยกย่องจากสิ่งต่าง ๆ

Sketch 11

ภาพที่ 24 : ภาพร่างที่ 11

มนุษย์เกิดกำเนิดมาจากธรรมชาติ ถูกสร้างขึ้นโดยธรรมชาติ เปรียบเสมือนกับขบขันที่อยู่ในครรภ์ของมารดา มนุษย์ก็เคยอยู่ในน้ำมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch 12

ภาพที่ 25 : ภาพร่างที่ 12

เมื่อมนุษย์ตายไป ก็จะถูกธรรมชาติเข้ามาแทนที่

Sketch 13

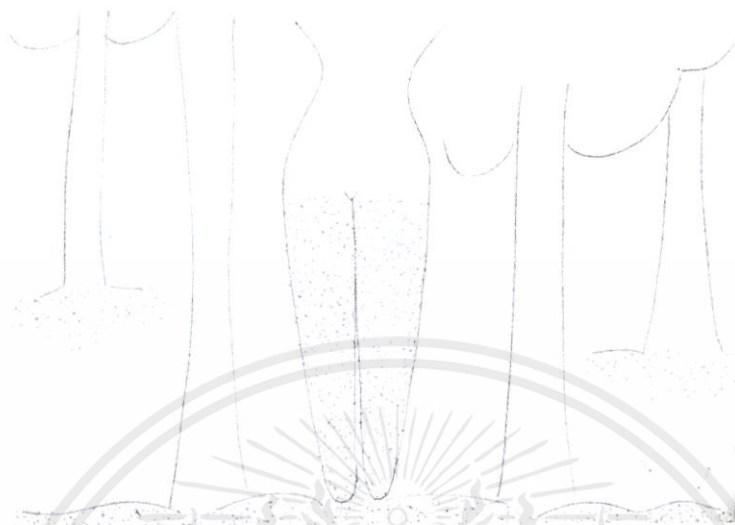

ภาพที่ 26 : ภาพร่างที่ 13

ไม่เลื้อย ในเชิงสัญลักษณ์มักใช้กับความตาย แจกกันเปล่า เป็นสัญลักษณ์ของร่างกายที่แยกออกจากวิญญาณ สิ่งที่หลงเหลือไว้กลับคืนสู่ธรรมชาติก็คือร่างกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sketch 14

ภาพที่ 27 : ภาพร่างที่ 14

ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดมาจากพื้นดิน เติบโตมาจากพื้นดิน มนุษย์เองก็ยืนอยู่บนพื้นดิน สุดท้ายก็ต้องกลับไปสู่พื้นดิน

Sketch 15

ภาพที่ 28 : ภาพร่างที่ 15

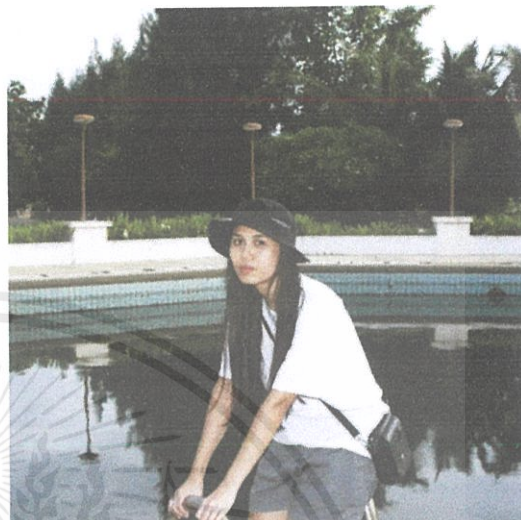
มนุษย์เหมือนกับสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่า มักจะทำตัวกลมกลืนกับพื้นที่ที่อยู่อาศัย กวางเป็นสัตว์ที่แสวงหาอิสรภาพ และชอบปลีกตัวไปอยู่ตามเขาสูง จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของความสันโดษและความพิสุทธ์แห่งชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 นางแบบ (Model)

ภาพที่ 29 : โอปอ นางแบบคนที่ 1

ภาพที่ 30 : ฟ้า นางแบบคนที่ 2

3.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop)

ภาพที่ 32 : เขากวาง

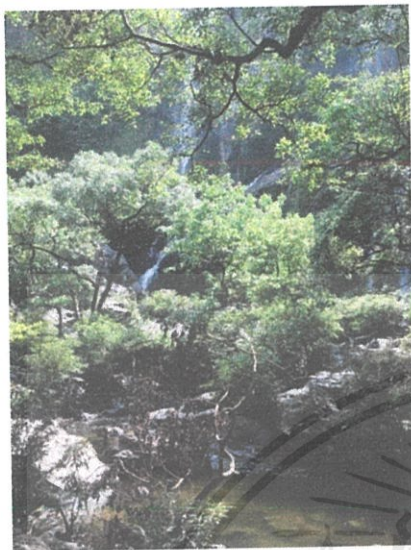
ภาพที่ 31 : แจกัน

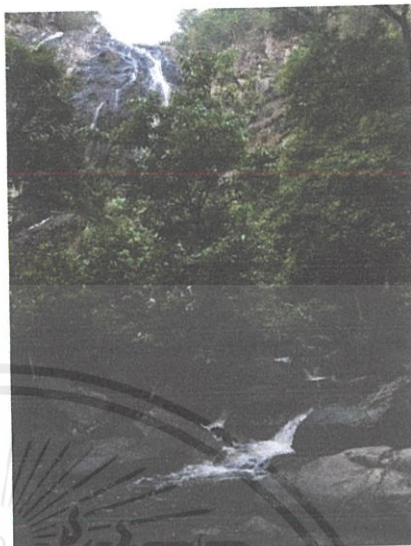
ภาพที่ 33 : ผีเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

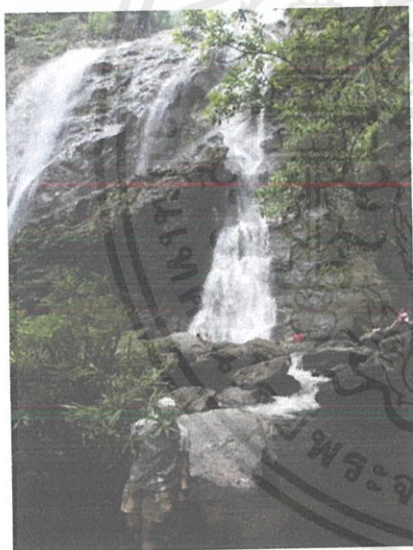
3.4 สถานที่ (Location)

ภาพที่ 34 : น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 1

ภาพที่ 35 : น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 2

ภาพที่ 36 : น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 3

ภาพที่ 37 : น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 4

ภาพที่ 38 : น้ำตกคลองลาน ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 เบื้องหลังการทำงาน

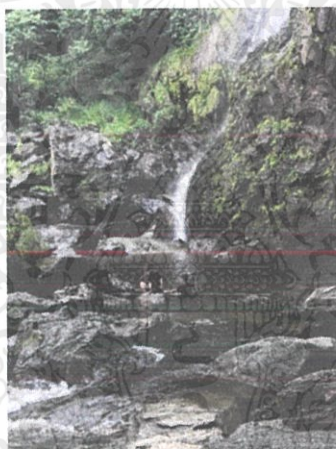
ภาพที่ 39 : เบื้องหลัง ภาพที่ 1

ภาพที่ 40 : เบื้องหลัง ภาพที่ 2

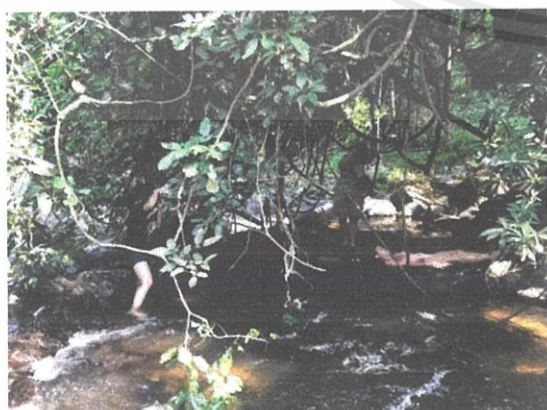
ภาพที่ 41 : เบื้องหลัง ภาพที่ 3

ภาพที่ 42 : เบื้องหลัง ภาพที่ 4

ภาพที่ 43 : เบื้องหลัง ภาพที่ 5

ภาพที่ 44 : เบื้องหลัง ภาพที่ 6

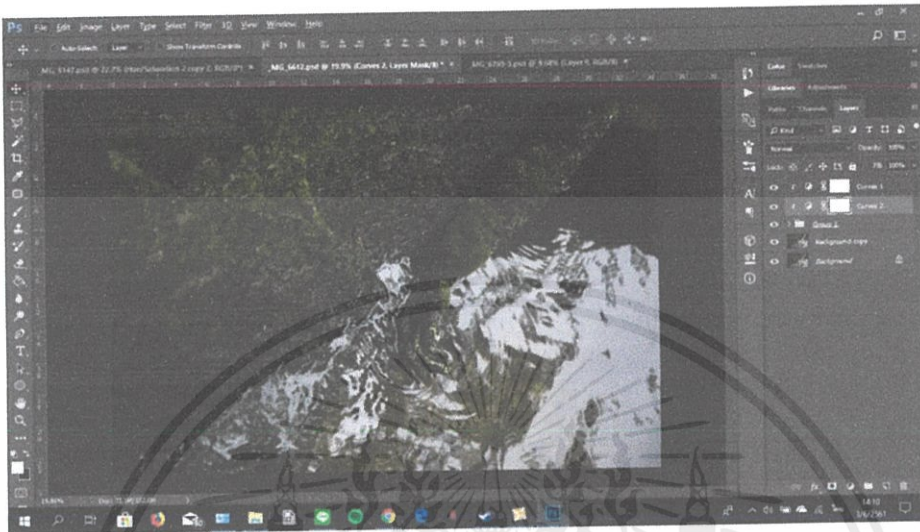

ภาพที่ 45 : เบื้องหลังภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

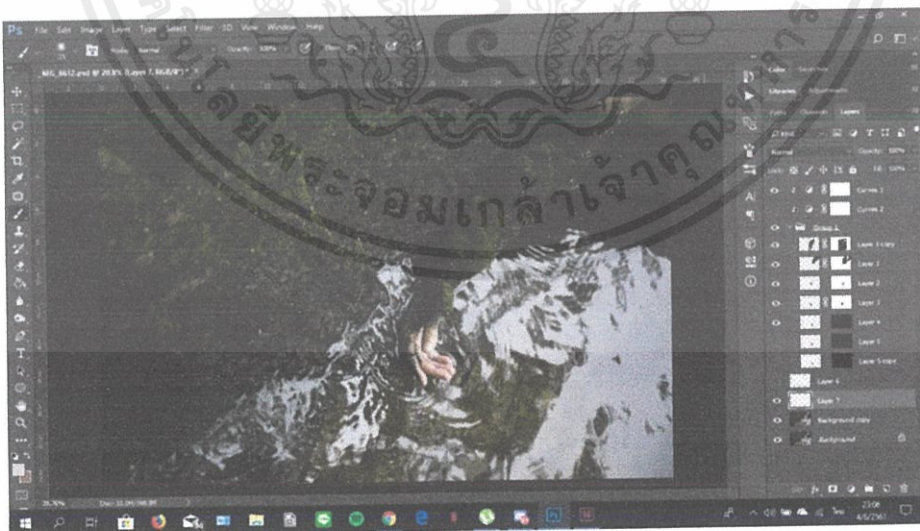
3.6 จัดการไฟล์ภาพ

ขั้นตอนการเลือกรูป

ภาพที่ 46 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 1

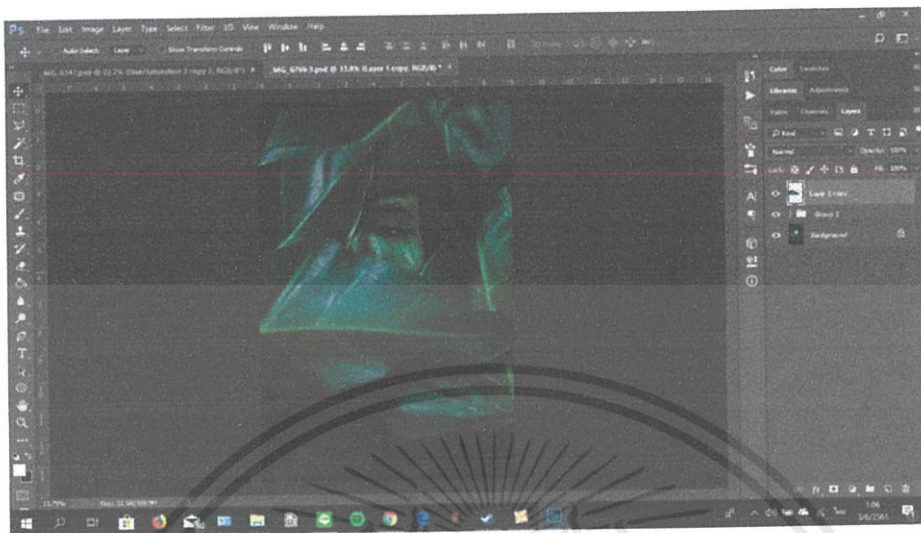
ภาพนี้ได้ทำการรีทัชบริเวณแขนของแบบ โดยการนำผิวของหินมาอยู่บนผิวของมนุษย์ แต่ผลลัพธ์ยังไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจ เพราะแขนยังคงแข็งเกินไป ไม่ค่อยมีความเป็นมนุษย์

ภาพที่ 47 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 2

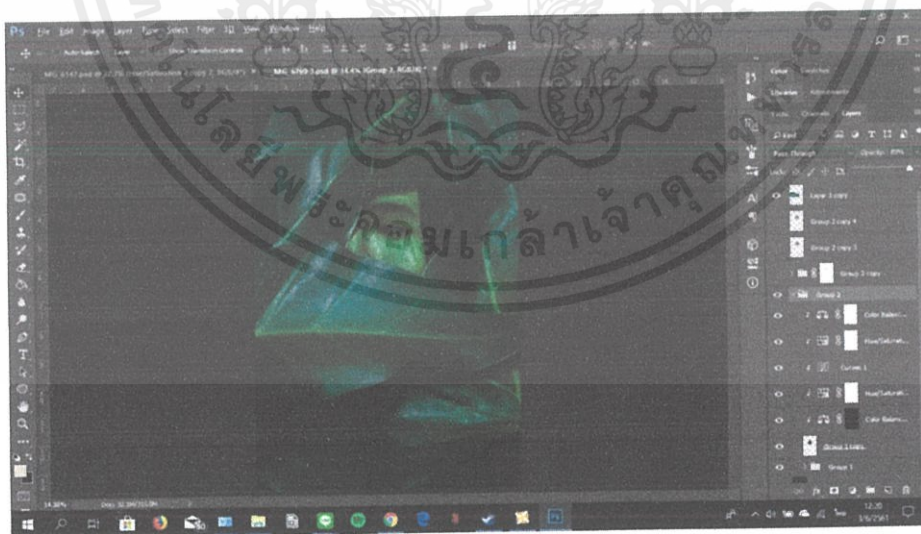
ภาพนี้ได้ทำการรีทัชให้เห็นเนื้อผิวของมนุษย์มากขึ้น เพื่อให้ดูเหมือนว่าธรรมชาติค่อย ๆ เข้ามาแทรกซึม และกลมกลืนกับมนุษย์ ภาพนี้จึงให้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจมากกว่าภาพแรก จึงตัดสินใจเลือกภาพนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 48 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 3

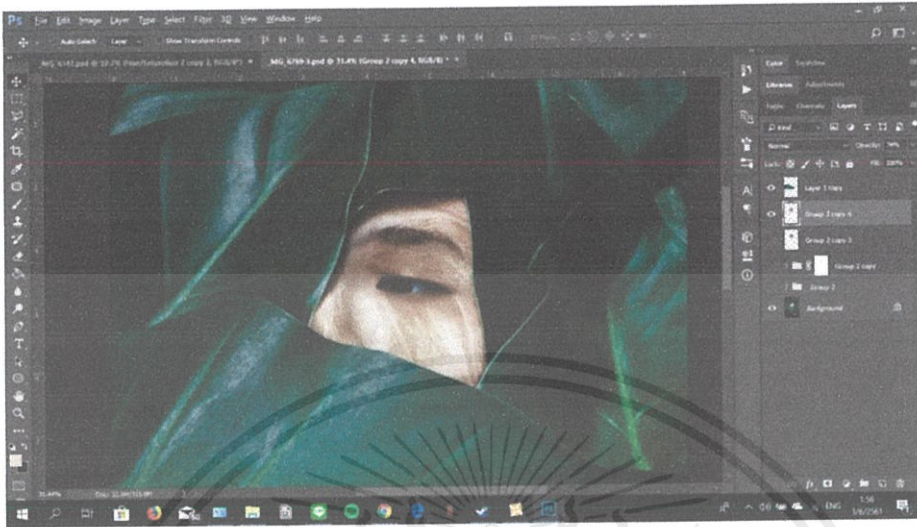
ภาพนี้ได้ทำการรีทัชบริเวณใบหน้าของแบบให้ดูมีความกลมกลืนกับใบไม้บริเวณรอบ ๆ มีการปรับสีและลดทอนเพื่อให้มีความคล้ายคลึงกันกับใบไม้ให้ได้มากที่สุด แต่เป็นเพราะสีผิวที่เข้มเกินไป จึงทำให้ภาพรวมยังดูไม่ค่อยดี

ภาพที่ 49 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 4

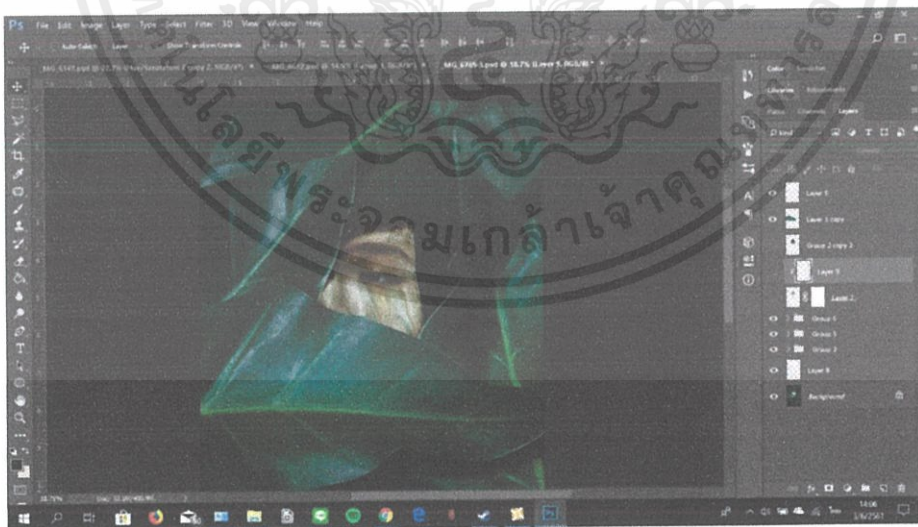
ภาพนี้ได้ทำการปรับสีผิวที่บริเวณใบหน้าให้อ่อนลงจากภาพที่แล้ว จึงทำให้ภาพดูสว่างขึ้น ใบหน้าดูโดดเด่นออกมาจากบริเวณรอบ ๆ ดูแล้วยังไม่ค่อยเข้ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 5

ภาพนี้ได้ทำการปรับสีผิวที่บริเวณใบหน้าให้เป็นสีผิวมนุษย์เหมือนเดิม แต่ก็ยังคงละลายและพื้นผิวของใบไม้เอาไว้ เพื่อให้ดูกลมกลืนแต่ก็ยังมีความเป็นมนุษย์ ผลลัพธ์ถือว่าดีขึ้นและแตกต่างจาก 2 ภาพแรก แต่ก็ยังขาดความเป็นสีสันของใบไม้ไป

ภาพที่ 51 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 6

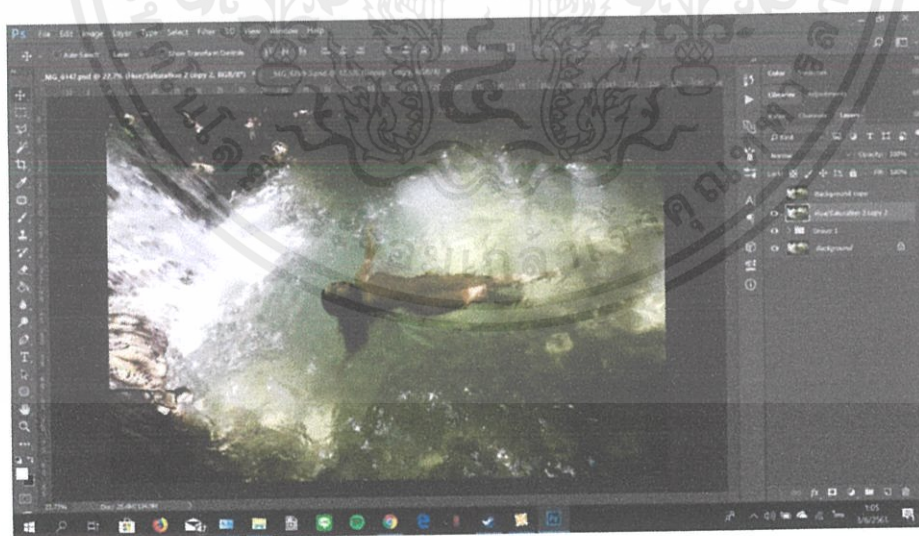
ภาพนี้ได้ทำการปรับเพิ่มสีผิวที่บริเวณใบหน้าให้มีสีเขียวของใบไม้มากขึ้น ปรับคอนทราสต์เพิ่มขึ้น แต่ก็ยังคงสีผิวของมนุษย์เอาไว้ โดยรวมถือว่าเป็นการต่อยอดที่ดีขึ้นจากภาพที่แล้ว จึงตัดสินใจเลือกภาพนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 7

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชแบบให้เหมือนกับว่าตัวจมอยู่ใต้น้ำ ร่างกายถูกปกคลุมไปด้วยน้ำ แต่บริเวณลำตัวยังดูเป็นก้อนเกินไป ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ ความเป็นผิวไม่มี บริเวณหน้าอกถูกกลืนหายไป ดูผิดลักษณะของความ เป็นมนุษย์ ภาพนี้เลยอาจจะยังไม่ค่อยตอบโจทย์สักเท่าไร

ภาพที่ 53 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 8

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชบริเวณลำตัวเพิ่มจากภาพที่แล้ว ทำให้ดูโปร่งแสงมากขึ้น ให้เห็นเนื้อผิวจริง ๆ ที่อยู่ใต้น้ำ รีทัชบริเวณหน้าอกเพิ่มให้ดูเป็นรูปเป็นทรงมากขึ้น โดยรวมแล้วดูดีกว่าเดิม จึงตัดสินใจเลือกภาพนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 9

ภาพที่ 55 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 10

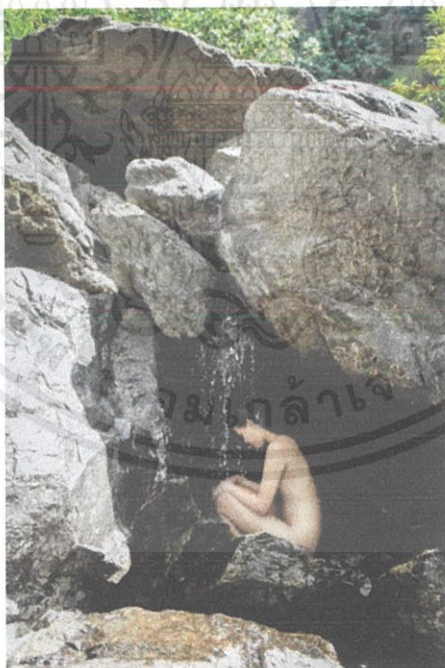

ภาพที่ 56 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 11

ภาพนี้ได้ทำการปรับเพิ่มความเข้มของสีดำที่บริเวณขาและทำให้มีความเข้มขึ้นตามลำดับ เรียงจากน้อยไปหามาก ส่วนภาพที่เลือกคือภาพกลาง เพราะมีความเข้มของสีที่กำลังพอดี ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 12

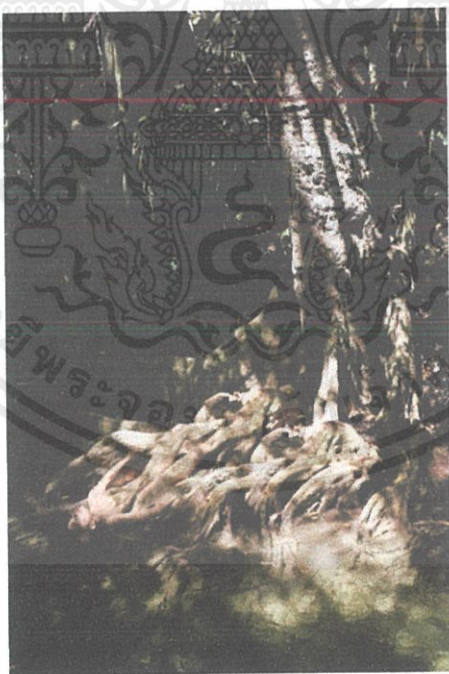

ภาพที่ 58 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 13

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชชุดที่แบบสวมใส่ออกให้เหลือแต่ผิว เสมือนราวกับว่าแบบไม่ได้สวมเสื้อผ้า และรีทัช น้ำที่ตกลงมากระทบกับบริเวณศีรษะของแบบเพิ่มเข้าไปให้มากขึ้นกว่าเดิม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 14

ภาพที่ 60 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 15

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชชุดที่แบบสวมใส่ออกให้เหลือแต่ผิว รีทัชรากของต้นไม้ให้ขึ้นมาอยู่ที่ตัวแบบและถูกกลืนไปกับผิว รวากับว่ามนุษย์นั้นได้งอกออกมาจากต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 16

ภาพที่ 62 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 17

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชที่ผิวของแบบให้ดูเหมือนเป็นผิวของต้นไม้ ซึ่มลงไปเนื้อผิว คือมีความขรุขระแบบเปลือกไม้แต่ก็ยังคงมีลักษณะรูปทรงของความเป็นมนุษย์อยู่ด้วย
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 18

ภาพที่ 64 : ขั้นตอนการเลือกรูป ภาพที่ 19

ภาพนี้ได้ทำการรีทัชที่ผิวของแบบให้ดูเหมือนเป็นผิวของต้นไม้ ซึ่มลงไปในเรื่องผิว คือมีความขรุขระแบบเปลือกไม้แต่ก็ยังคงมีลักษณะรูปทรงของความเป็นมนุษย์อยู่ด้วย คล้ายกันกับภาพก่อนหน้านี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลงานจริงที่สมบูรณ์

ภาพที่ 65 : ผลงานจริง ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 : ผลงานจริง ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 67 : ผลงานจริง ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

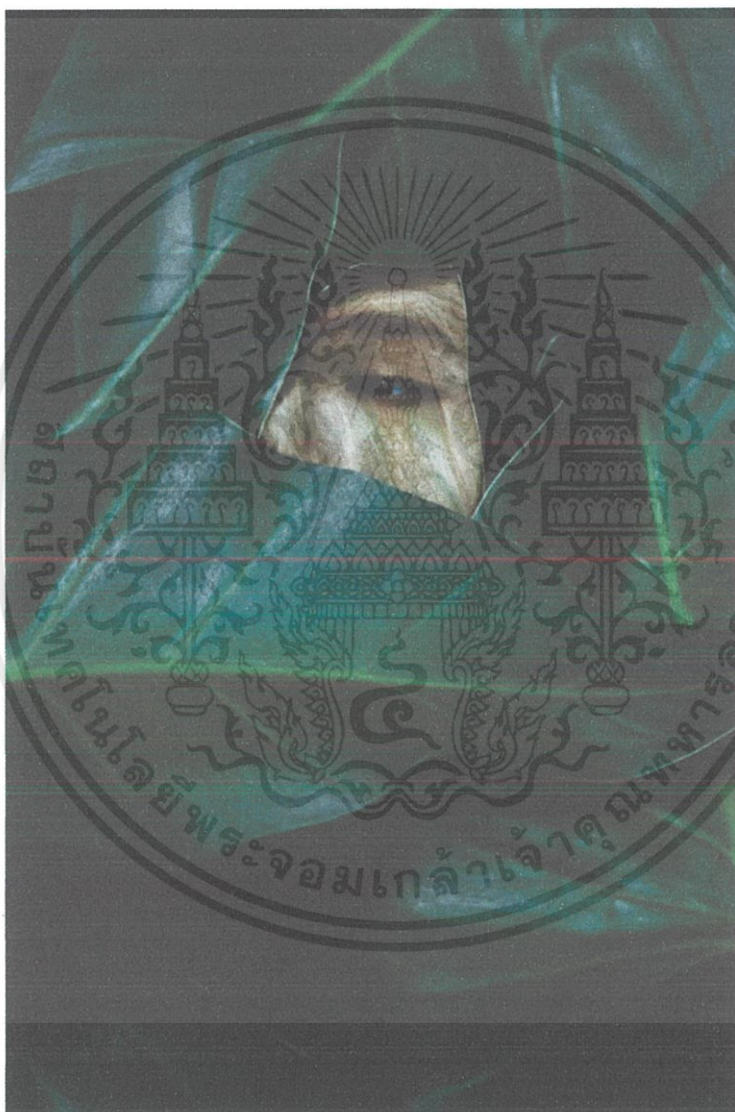
ภาพที่ 68 : ผลงานจริง ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 69 : ผลงานจริง ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

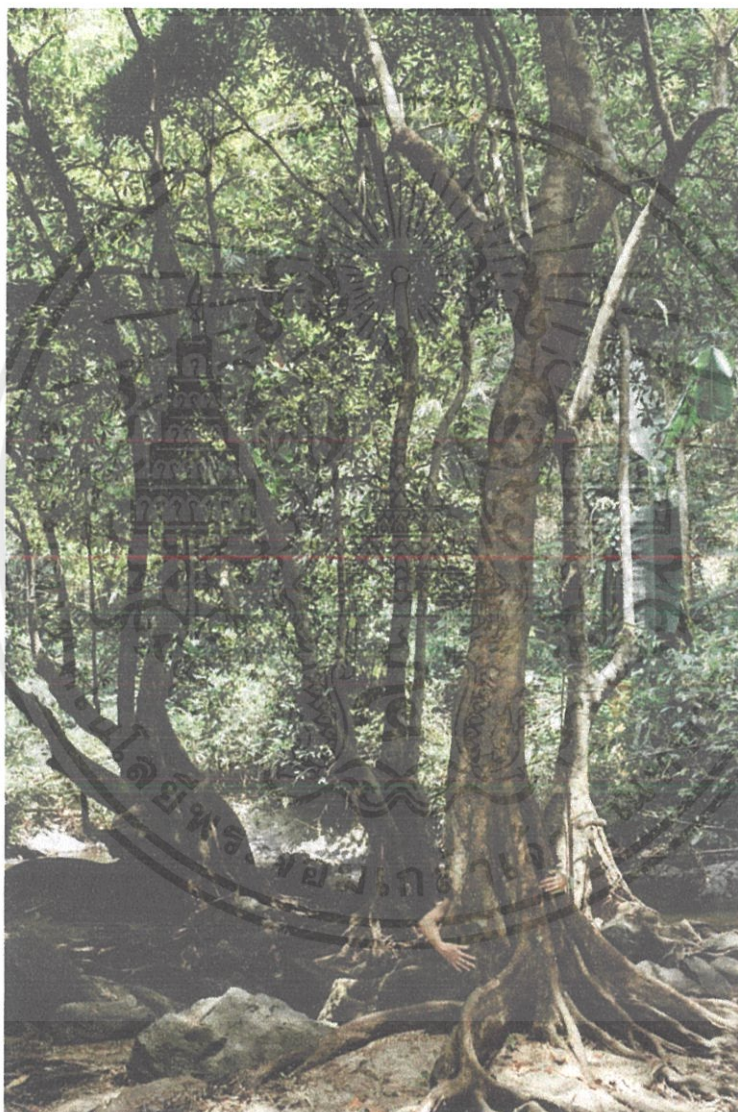
ภาพที่ 70 : ผลงานจริง ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 71 : ผลงานจริง ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72 : ผลงานจริง ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

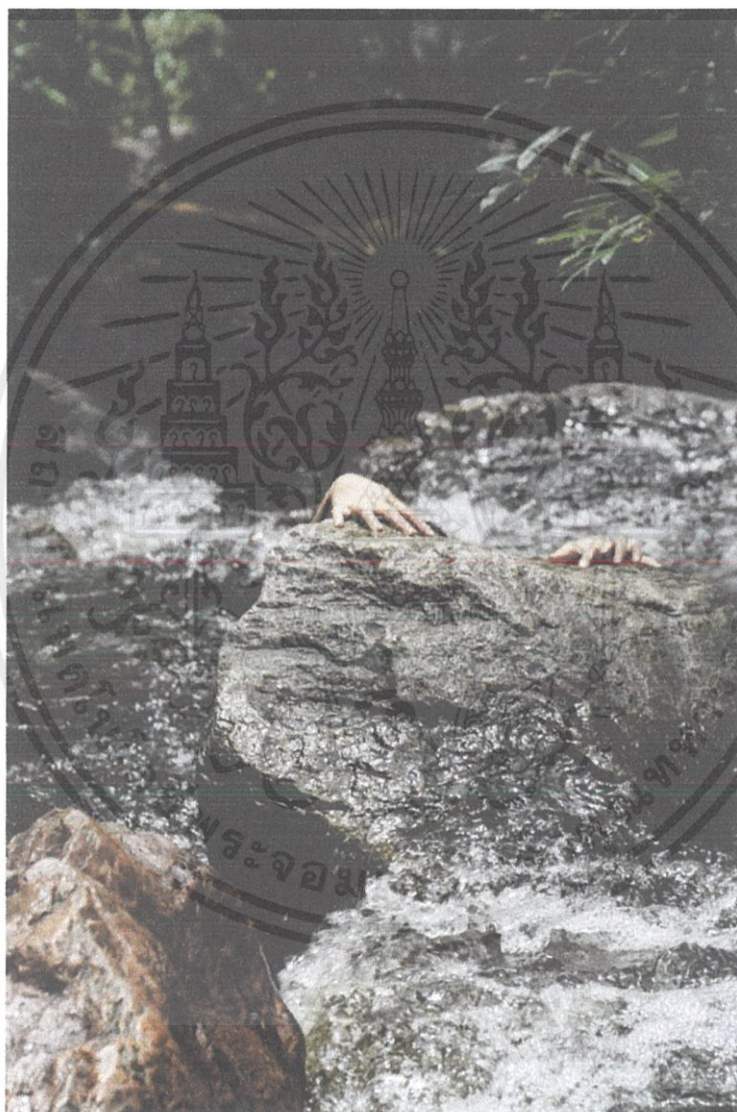
ภาพที่ 73 : ผลงานจริง ภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

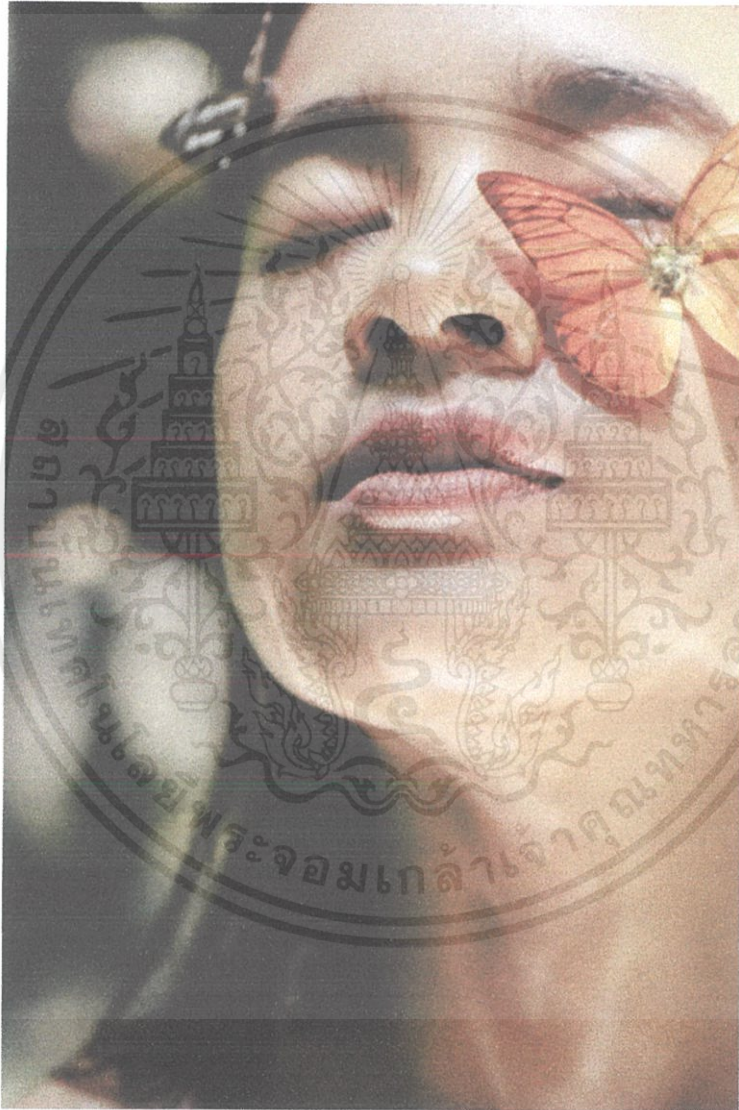
ภาพที่ 74 : ผลงานจริง ภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75 : ผลงานจริง ภาพที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

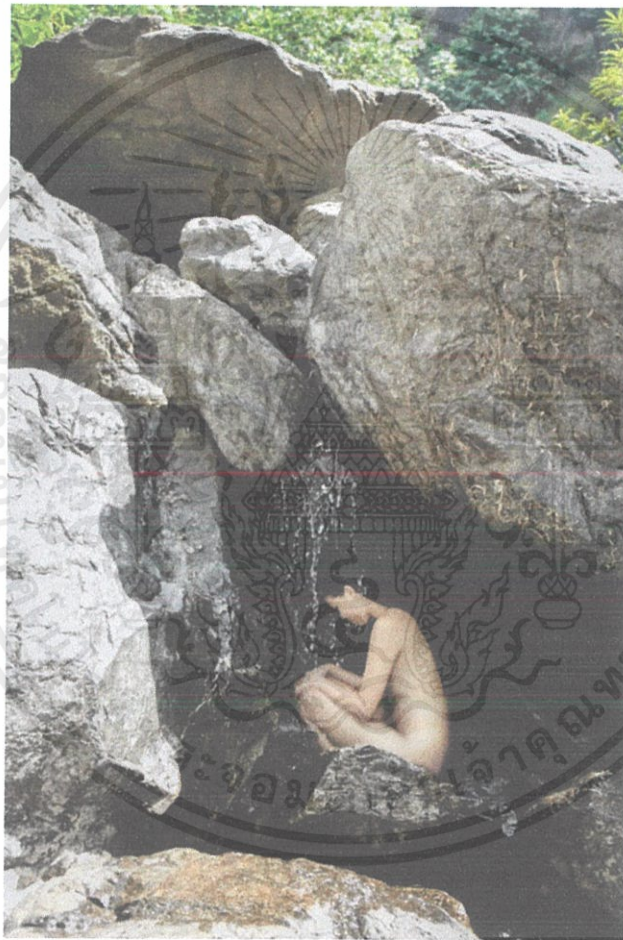
ภาพที่ 76 : ผลงานจริง ภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

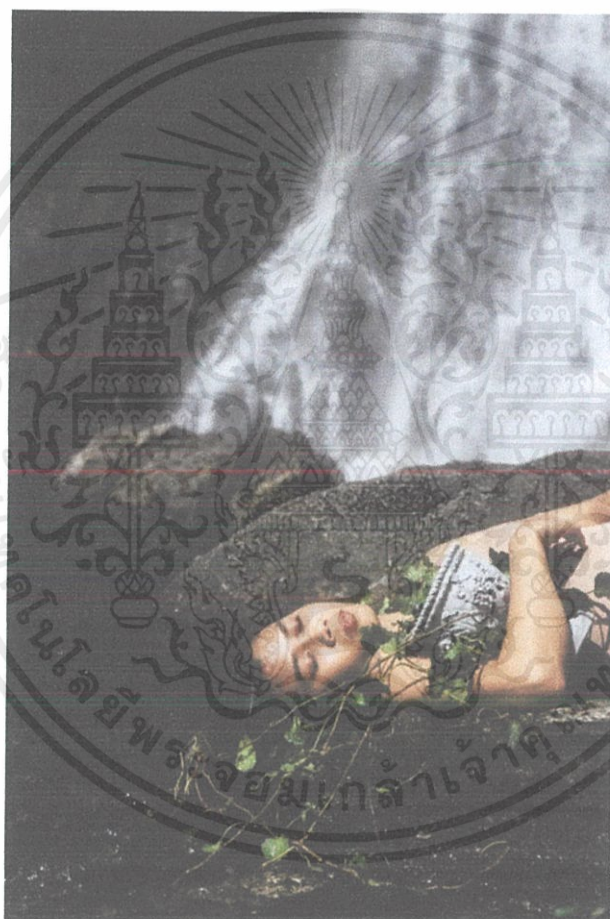
ภาพที่ 77 : ผลงานจริง ภาพที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 78 : ผลงานจริง ภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 79 : ผลงานจริง ภาพที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทำงานและปัญหาที่เกิดขึ้น

ผลงานโดยภาพรวมแล้วเป็นไปตรงกับที่คาดไว้ ส่วนตัวข้าพเจ้ามีความคิดว่าผลงานชิ้นนี้ยังไม่สมบูรณ์ดี เนื่องจากยังขาดจุดเชื่อมโยงของภาพที่จะทำให้ภาพรวมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทำ คือ สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง อยู่ในความดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ไม่สะดวกและเป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทำ อีกทั้งยังมีระยะเวลากำหนดการเข้าออกของอุทยานจึงจำเป็นมากที่จะต้องจัดสรรและแบ่งเวลาในการทำงานให้ดี และเนื่องจากสถานที่ดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ต่างจังหวัดจึงทำให้มีปัญหาในเรื่องของการเดินทาง ที่พักอาศัย และนางแบบ เพราะมีการถ่ายทำมากกว่า 1 วัน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการพักค้างคืนในสถานที่บริเวณใกล้เคียง ข้าพเจ้าจึงต้องตัดสินใจเลือกนางแบบที่เป็นคนสนิทใกล้ชิดและสามารถยอมรับในข้อตกลงที่ได้กล่าวไปในข้างต้นได้

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นนางแบบ ทีมงานหรือการติดต่อประสานงานใด ๆ กับใครก็ตาม ทำให้รู้ว่าการสื่อสารที่ตรงประเด็นเป็นเรื่องสำคัญ การทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจตรงกัน ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นการลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าการทำงานคนเดียวอาจจะประสบความสำเร็จได้แต่ไม่อาจจะออกมาดีได้เท่ากับการทำงานเป็นทีมเวิร์คที่ดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการทำงานนอกสถานที่เป็นเรื่องที่จะต้องจัดการและวางแผนให้ดี ต้องเข้าใจว่าบางครั้งสิ่งที่วางแผนไว้ อาจจะไม่ได้เป็นไปตามที่คิดไว้ทั้งหมด บางครั้งก็ต้องไปแก้ปัญหาทันทีที่หน้างาน แต่อะไรที่สามารถเตรียมความพร้อมไว้ได้ก่อนจึงเป็นเรื่องที่ควรทำ สิ่งที่สามารถควบคุมได้มีเพียงนางแบบและทีมงานเท่านั้น นอกเหนือจากนั้นเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นดินฟ้าอากาศหรือบุคคลอื่น ๆ ก็ตาม

บรรณานุกรม

ชัยวัฒน์ จันศิริบุญมี. มนุษย์กับที่มาของแนวคิด. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561. เข้าถึงได้จาก

http://punyascientificphilosophy555.blogspot.com/2013/11/blog-post_27.html

พิสิษฐ์ ฌ พัทลุง. สุนทรพจน์ของซีแอตเติล. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/talkwithMetha/2012/10/23/entry-1>

จันทวัน เบ็ญจวรรณ. มนุษย์กับธรรมชาติ. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก http://human.tru.ac.th/elearning/Human%20Being/human-detail1_3.html

ทัศนะฝ่ายธรรมชาตินิยม. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก <https://dhrammada.wordpress.com/philosophyreligion>

ดร.เถกิง พัฒโนภาส. ศาสตร์กับภาพแทนความ. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก http://www.arch.chula.ac.th/journal/issue_detail.php?issue_id=3

จอร์จ เฟอร์กูสัน. กุลวดี มกรภิรมย์. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์.

กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2556.

Alex Stoddard. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://alexstoddard.format.com/#1>

Brian Oldham. [ออนไลน์]. สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://brianoldham.format.com/#1>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางสาวรัมภ์รดา สอาด
 ที่อยู่ 639 ซอย ลาดกระบัง 36 ถนน อ่อนนุช - ลาดกระบัง แขวง ลาดกระบัง
 เขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
 E-mail : i.am.baiipai@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2557 เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 พ.ศ.2557 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนพรตพิทยพยัต
 พ.ศ.2551 สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา โรงเรียนมีนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้